



Ikt. sz.: TAB/37-2/2016.

TAB-15/2016. sz. ülés  
(TAB-84/2014-2018. sz. ülés)

## **J e g y z ő k ö n y v**

az Országgyűlés **Törvényalkotási bizottságának**  
2016. június 6-án, hétfőn 17 óra 41 perckor  
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében  
megtartott üléséről

## Tartalomjegyzék

<b><i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i></b>	<b>6</b>
<b><i>Az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról szóló T/11005. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)</i></b>	<b>6</b>
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	6
<b><i>A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló T/11001. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)</i></b>	<b>7</b>
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	8
<b><i>Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/10931. számú határozati javaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)</i></b>	<b>21</b>
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	21
<b><i>Egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló T/11014. számú törvényjavaslat (Részletes vita)</i></b>	<b>39</b>
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	39
<b><i>Az ülés berekesztése</i></b>	<b>45</b>

## Napirendi javaslat

1. Az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11005. szám)  
(Kósa Lajos (Fidesz), Harrach Péter (KDNP), Tóbiás József (MSZP), Dr. Schiffer András (LMP), Vona Gábor (Jobbik), Dr. Répássy Róbert (Fidesz) képviselők önálló indítványa)  
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)  
(Megjegyzés: Az elfogadott határozati házsabálytól való eltérésre irányuló javaslat száma: T/11005/1.)
2. A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11001. szám)  
(Dr. Völner Pál (Fidesz) képviselő önálló indítványa)  
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)  
(Megjegyzés: Az elfogadott határozati házsabálytól való eltérésre irányuló javaslat száma: T/11001/1.)
3. Egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11014. szám)  
(Részletes vita)  
(Kijelölt bizottság)(Kivételes eljárás keretében)  
(Megjegyzés: Az elfogadott kivételességi javaslat száma: T/11014/1.)
4. A Montenegrónak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/10934. szám)  
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)  
(Megjegyzés: Az indítványt a bizottság akkor tárgyalja, ha képviselői módosító javaslat benyújtására kerül sor. Az elfogadott határozati házsabálytól való eltérésre irányuló javaslat száma: T/10934/2.)
5. Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/10931. szám)  
(Az Európai ügyek bizottsága önálló indítványa)  
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)  
(Megjegyzés: Együttes tárgyalás a B/10929. számú jelentéssel. Az elfogadott határozati házsabálytól való eltérésre irányuló javaslat száma: H/10931/1.)

## Az ülés résztvevői

### A bizottság részéről

#### Megjelent

**Elnököl: Dr. Gulyás Gergely** (Fidesz), a bizottság elnöke  
**Dr. Répássy Róbert** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Balla György (Fidesz), a bizottság alelnöke  
 Hende Csaba (Fidesz), a bizottság alelnöke  
 Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke  
 Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke  
 B. Nagy László (Fidesz)  
 Bóna Zoltán (Fidesz)  
 Dunai Mónika (Fidesz)  
 Dr. Galambos Dénes (Fidesz)  
 Horváth László (Fidesz)  
 Jakab István (Fidesz)  
 Kucsák László (Fidesz)  
 Révész Máriusz (Fidesz)  
 Dr. Salacz László (Fidesz)  
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)  
 Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)  
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)  
 Dr. Vas Imre (Fidesz)  
 Vécsey László (Fidesz)  
 Dr. Harangozó Tamás (MSZP)  
 Hiszékeny Dezső (MSZP)  
 Apáti István (Jobbik)  
 Dr. Lukács László György (Jobbik)  
 Dr. Staudt Gábor (Jobbik)  
 Szilágyi György (Jobbik)  
 Fodor Gábor (független)

#### Helyettesítési megbízást adott

Dr. Rubovszky György (KDNP) dr. Gulyás Gergelynek (Fidesz)  
 Dr. Vejkey Imre (KDNP) Hende Csabának (Fidesz)  
 Gőgös Zoltán (MSZP) dr. Harangozó Tamásnak (MSZP)  
 Nyitrai Zsolt (Fidesz) dr. Salacz Lászlónak (Fidesz)  
 Dr. Mátrai Márta (Fidesz) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)  
 Dr. Pesti Imre (Fidesz) B. Nagy Lászlónak (Fidesz)  
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz) Révész Máriusznak (Fidesz)  
 Hadházy Sándor (Fidesz) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)  
 Vécsey László (Fidesz) megérkezéséig dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)  
 Dr. Gulyás Gergely (Fidesz) távolléte idejére dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)

**A bizottság titkársága részéről**

Dr. Tóth Zita  
Dr. Magyar Zsóka  
Babos Tímea

**Meghívottak**

**Hozzászólók**

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)  
Hornung Ágnes Anna államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)  
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) előterjesztő  
Dr. Szakács László (MSZP)

(Az ülés kezdetének időpontja: 17 óra 41 perc)

### **Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása**

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó estét kívánok! A mai ülést megnyitom. A napirendi javaslatot kézhez kapták a képviselőtársaim. A kiküldött javaslat annyiban módosulna, hogy a 4. napirendi pontban szereplő törvényjavaslatot nem kell megtárgyalnunk, miután módosító nincs, és a 3. napirendi pontnál pedig javaslom, hogy az egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat az utolsó napirendi pont legyen. Miután ott kivételes eljárásban tárgyalunk, ezért még az összes módosító javaslat nem áll rendelkezésünkre, tehát természetesen ezt ki fogjuk osztani, és ha szükséges, akkor szünetet fogunk elrendelni, ezért a most javasolt 4. napirendi pontot tekintjük abszolút utolsónak, és, mondom, ha azelőtt bárki szünetre javaslatot tesz, akkor ezt támogatom.

Tehát hogy világos legyen: az 1. lenne az '56-os forradalommal összefüggő, a 2. a tőkepiaci, a 3. a harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem, szubszidiaritási eljárás, és a 4. lenne a szövetkezeti hitelintézetek integrációja. Ezzel a módosítással kérem, hogy szavazzunk a napirendről! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a bizottság a javasolt napirendet 21 igen szavazattal, 4 nem ellenében és 4 tartózkodás mellett elfogadta.

### **Az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról szóló T/11005. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)**

Ennek megfelelően most megkezdjük az 1. napirendi pont tárgyalását, amely az 1956. évi forradalom és szabadságharc utáni leszámolással összefüggő elítélések semmisségének megállapításáról szóló 2000. évi CXXX. törvénynek a semmisség igazolása iránti eljárás hatékonyabb működése érdekében szükséges módosításáról szóló T/11005. számú törvényjavaslat. Ez ötpárti előterjesztés, mind az öt frakcióvezető előterjesztője a javaslatnak.

Az Igazságügyi Minisztérium képviselőjében Völner Pál államtitkár urat és munkatársát köszöntöm.

Képviselői módosító javaslat nem érkezett, a házsabálytól eltérésre tekintettel tárgyal a bizottság, a Törvényalkotási bizottság saját módosításra irányuló szándékot nem fogalmazott meg, összegző módosító javaslatot nem kell elfogadnunk, csak összegző jelentésről kell döntenünk.

Megadom a szót az államtitkár úrnak a kormány véleményének ismertetésére. Parancsoljon!

### **Hozzászólások és határozathozatalok**

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. A tárca részéről támogatjuk ezt a betérjesztést, hiszen lényegesen leegyszerűsíti ezeknek az ügyeknek az intézését, és szimbolikus is lehet, ha június 16-án hatályba tud lépni ez a törvényjavaslat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólási szándékot nem látok. *(Jelzésre:)* Staudt Gábor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Természetesen támogatjuk a javaslatot, bár hozzá kell tennem, hogy már az a 2000. évi törvény is, amire utalnak, azt bizonyítja, hogy nagyon elkésett a rendszerváltás után az az egész rendezés, amit gyakorlatilag előbb meg kellett volna tenni. Persze nyilván ez egy korrekciója az akkori törvénynek, mint ilyet tudjuk támogatni, de nagyon el vagyunk csúszva már ezekkel. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy alelnök úr, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az MSZP-frakció is támogatja ezt a javaslatot, olyannyira, hogy a frakcióvezető úr, pártelnök úr csatlakozott előterjesztőként a javaslatához.

Egyrészt azt, amit Staudt képviselő úr mondott az elkésettségről, mi is osztjuk. Valóban arról van szó, hogy látjuk azt, hogy az eddig hatályos törvénnyel is rendkívül kevesen éltek, és ez valóban bizonyítja azt, hogy valószínűleg kevesebb embert foglalkoztat már ez a téma, mint a törvényalkotó annak idején ezt gondolta. Mindazonáltal azt mi is fontosnak tartjuk, hogy elvi okokból a lehetősége meglegyen annak, hogy a bíróság ezeket a döntéseket felül tudja bírálni, úgyhogy még egyszer mondom, ha ezt a javaslatot ezzel a módosítással egy picit esetleg előbbé tudjuk tenni, akkor támogatjuk, főleg azt, hogy Nagy Imre születésnapján lépjen ez hatályba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagy Imre kivégzésének napján. *(Dr. Bárándy Gergely: Bocsánat, kivégzésének napján. Így pontos. Nem mindegy.)*

Az eseti képviseleti megbízásokat szeretném még ismertetni: Répássy alelnök úr Vécsey Lászlót, Galambos Dénes Hadházy Sándort, Révész Máriusz Mengyi Rolandot, B. Nagy László Pesti Imrét, Szűcs Lajos Mátrai Mártát, Salacz László Nyitrai Zsoltot, Harangozó Tamás Gógös Zoltánt, Hende miniszter úr Vejkey Imrét, és én pedig Rubovszky elnök urat helyettesítem.

Most a határozathozatalra kerül sor, összegező jelentést kell csak a bizottságnak elfogadni. Kérem, hogy erről szavazzunk! A kormány támogatja az összegző jelentés elfogadását. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 31 igen szavazattal egyhangúlag az összegző jelentést elfogadta.

Előadónak Vas Imre képviselőtársunkat javaslom. Kérem, hogy kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság Vas Imre képviselő urat bizottsági előadónak kijelölte.

**A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló T/11001. számú törvényjavaslat  
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)**

Soron következik a 2. napirendi pont, ami a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló T/11001. számú törvényjavaslat.

A bizottság továbbra is a határozati hárszabálytól való eltérés szerinti eljárásban jár el.

Továbbra is Völner Pál államtitkár urat köszöntjük, aki a kormányzati véleményt képviseli, továbbá Hornung Ágnes államtitkár asszonyt.

Képviselői módosító javaslat nem érkezett, a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatai 1., 2., 3., 4. és 5. hivatkozási számon érkeztek, ebből az 1. kormánypárti, az ezt követő négy pedig a Magyar Szocialista Párt módosító javaslata.

Az előterjesztő a Törvényalkotási bizottság ülésén ad tájékoztatást, hogy a képviselői módosító javaslatokban foglalt mely módosításokkal ért egyet.

Megadom a szót az államtitkár úrnak. Parancsoljon!

### **Hozzászólások és határozathozatalok**

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tehát előterjesztőként a kormánypárti módosítóval egyetértünk, azokkal a pontosításokkal, amelyek benne foglaltatnak, a többi módosítást nem támogatom.

ELNÖK: A kormány az 1. számú TAB-módosítót támogatja, a többit nem. Bárándy alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én valójában azt szeretném kérni, hogy az elnök úr adjon szót Szakács László képviselőtársunknak, aki röviden indokolná a mi módosító javaslatunkat, tekintettel arra, hogy hárszabálytól eltéréssel tárgyaljuk ezt a javaslatot. Formálisan a frakció, illetve az én javaslataim, de valójában képviselő úr az, aki megfogalmazta szakmai szempontból. Úgyhogy én arra kérném elnök urat, hogy adjon lehetőséget a felszólalásra. Köszönöm.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr! Köszöntjük a bizottságban.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Több módosító javaslatot, összesen négy módosító javaslatot hoztunk a bizottság elé, azért is, mert mi úgy gondoljuk, hogy nem az az egyetlen probléma, amit államtitkár úr mint egyéni képviselő terjesztett elő, és azért bizottsági módosítóként hozzuk ide, mert ez az eljárás annyira kivételes, hogy mintegy 50 perc állt rendelkezésre ahhoz, hogy benyújtásra kerülhessenek a módosító javaslatok. Ezt csak a törvényalkotás körülményei tekintetében tartottam nagyon fontosnak megjelölni, figyelemmel arra is, hogy eléggé nagy ügyről, eléggé nagy port kavaró, és merem mondani, hogy nemzetbiztonsági és nemzetgazdasági szempontból is jelentős mértékű ügyről van szó.

Abban az esetben pedig, ha kártalanításról beszélünk, akkor ide kell citáljam Orbán Viktor miniszterelnök urat, aki azt mondta, hogy nemcsak úgy általában kell a kártalanítás összegét ebben az ügyben megállapítani, hanem egyesével és pontos, valamint részletes elszámolás szerint kell azt megállapítani. Ezt tavaly október 20-án mondta a híradóban. Én úgy gondolom, hogy a jelenlegi javaslat ennek nem tud eleget tenni; az a javaslat, amit mi letettünk, eleget tud tenni.

Az első módosítás arról szólna, hogy a kamatszámítást, illetve a hozamszámítást hogyan gondoljuk mi, hogy nagyon pontos és nagyon egyéni legyen. Ez az 1. módosító javaslatunk. A kormányzati javaslat azt mondja, hogy amennyiben jövedelme származott valakinek a Quaestor-kötvények megvásárlásából; mi úgy gondoljuk, hogy itt egy rossz fogalmat nyit föl, egy jó fogalmat pedig eldob maga a törvényalkotó, hiszen a kamatról egészen pontosan tudjuk, hogy micsoda, a



jövedelem tekintetében pedig, úgy gondolom - találkozva rengeteg károsulttal, és megvizsgálva az ő ügyeiket egyesével -, egy jóval diverzebb, olyan dologgal találkozunk, amit úgy pontosítani, mint ahogyan definiálni és nem utolsósorban kiszámítani is érdekes.

Itt két problémára hívnám fel alapvetően a figyelmet. Az egyik az, hogy a hatályos törvény levonni rendeli a hozamnak azt a részét, ami a kötvény eladási és vételi árának különbsége, amit a diszkontkötvények, illetve a lejárat előtt visszaváltott kamatozó kötvények esetén jövedelemként számol el. Nem rendeli azonban levonni a lejárt kamatozó kötvények eladási és vételi árának különbségét, ami többnyire egyébként negatív előjelű tétel.

Föl szeretném hívni a figyelmet arra, hogy itt a hosszú lejáratú, fix kamatozású kötvények kibocsátása napján gyakran névérték alatt is értékesítettek, tehát bizonyos diszkonttal értékesítettek ilyen kötvényeket, amelyeknek fix volt a kamata, de a csökkenő kamattrend miatt ez volt a logikus, így azért azt látjuk, hogy a diszkont- és a kamatozó kötvények ilyen jellege nem feltétlenül vált el teljes mértékben egymástól. A kötvények értékesítése során ez megjelenik mint jövedelem, és ezt kétszer is levonják azoktól, akik névérték alatt vásároltak ebben a tekintetben, másoknál viszont, akik névérték felett vásároltak, jóváírják.

Álláspontunk szerint egyébként ez pontosan abba a tilalomba esik bele, amit az Alkotmánybíróság a legutóbbi ítéletében a Quaestor I. törvénynél kifogásolt, ez a káronszerzés követelménye. Úgy gondoljuk, hogy ez a két hatás és a megfizetett időarányos kamat és a névértéktől eltérő vételár hatása már a kezdetektől egymástól egy hozamon belüli kamatláb esetében is meghatározható. Ezért mi készítettünk egy olyan javaslatot, amelyben meghatározható, illetve nyilvánvaló mindenki számára, hogy mekkora időarányos kamatot, illetve hozamot kell levonni. Sajnos ez a törvényjavaslat ebben a tekintetben nem világos, hogy a felhalmozott időarányos kamatot vagy éppen a névérték alatti vagy névérték feletti vásárlást is jövedelemnek tekinti-e - van negatív jövedelem is -, ez egyébként a normavilágosság követelményébe is ütközik.

A másik pedig, ami ugyancsak egy olyan kérdést igyekszik rendezni, ami általános probléma: valakiket csak a vagyoni helyzetük alapján sikerült ebben a törvényben diszkriminálni, hiszen, ha valakinek 30 millió forint fölötti vagyona volt a Quaestorban, annak a hozamát a 30 millió forintból vonták le. Ha most mondani akarok egy egyszerűen érthető példát: ha valakinek volt 60 millió forintja a Quaestorban, annak a 60 millió forintnak a hozamát a törvényben meghatározott 30 millió forintból vonták le. Így nagyon nehezen lehetett a Kárrendezési Alaptól kapott értesítőben nagyobb számot kapni, mint, mondjuk, a nulla azoknak az embereknek, akiknek nagyobb megtakarítása volt a Quaestorban, hiszen egy sokkal kisebb számból vonták le a nagyobb szám hozamát. Álláspontunk szerint egyébként ez ugyancsak a diszkriminációt veti fel, és sérti az Alaptörvény XIII. és XV. cikkét.

Ezenkívül egy módosító javaslattal azt célozzuk meg, hogy legyen részletesebb az elszámolás. A Kárrendezési Alap egy háromoldalas levelet küldött ki a 32 ezer károsultnak, aminek az érdemi része 9 sor. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, gondolják végig, hogy ennél egy telefonszámla vagy egy gázszámla jóval részletesebb. Egyébként ezeknek a részletezését hiába kérték a Kárrendezési Alaptól, hiába kérték a károsultak a felszámolóktól, általában vagy ugyanazt a levelet kapták vissza, vagy pedig a részletezés során olyan kötvényekkel találkoztak, amelyeket nem ők vásároltak, ők olyat nem vásároltak. Én állítom, hogy ez nem azoknak a hibája, akik ezeket a leveleket írták; ez azoknak a hibája, akik engedték, hogy a Quaestor rossz nyilvántartásából dolgozzanak, hiszen ez az alapja a Kárrendezési Alapnak, amely miatt egyébként éppen most büntetőeljárás is folyik.

Mi ezért gondoljuk azt, hogy írjunk elő az alap számára egy kellő részletezettségű kárrendezési értesítőt, a másik oldalon pedig ne mondassák le a károsultakat arról, hogy jogorvoslattal élhessenek. Tehát akár azok, akik nem akartak bemenni a törvény alá, akár azok, akik nullás értesítőt kaptak, tehát nem kínált nekik egyetlen forintot sem a követelésükért a Kárrendezési Alap, vagy azok, akiket csak részben sikerült a kárrendezés alá bevonni, az elmaradt tőke után hadd vegyenek részt a felszámolási eljárásban. Jelenleg választaniuk kell, hogy vagy elfogadják ezt a kárrendezést, vagy pedig részt vesznek a felszámolási eljárásban. Itt hívnám föl a tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy ezt nem kárrendezésnek hívják; ezt faktorálásnak hívják. Tehát a törvény által létrehozott alap által kínált összegért megvásárolja azoknak az embereknek a követelését, akik a törvény által lemondanak a további joguk érvényesítéséről. Álláspontunk szerint egyébként ez is alaptörvényellenes, ez nem kártalanítás, ez faktorálás. Ezt ez a módosító indítvány igyekezne kijavítani.

Vizont ha valaki mégis azt választotta volna, hogy nem megy be ennek a törvénynek a hatálya alá, akkor egészen biztosan az összes Quaestor-leánycég, de még a Kárrendezési Alap is meg fogja őt előzni a felszámolási eljárásban, ezért egy következő módosításban azt indítványozzuk, hogy a Kárrendezési Alap, ha mégis ilyen faktorcéggként lép fel, akkor a mögöttük lévő ranghelyen léphessen be a felszámolási eljárásba.

Itt egy problémára szeretném felhívni a tisztelt bizottság figyelmét. Önök a törvényben, amit elfogadott a Ház többsége, egy hónapot, 30 napot hagytak a károsultaknak arra, hogy a megkapott kárrendezési értesítőt követően 30 nap múlva dönthetnek arról, hogy felveszik ezt a pénzt, és lemondanak minden jogukról, vagy csatlakoznak a felszámolási eljáráshoz. Egy dologban viszont önök figyelmen kívül hagyták. Március 19-én megkezdődött a Quaestor Hruria Kft.-nek, a kötvényeket kibocsátó kft.-nek a felszámolási eljárása, amihez ranghelyvesztés nélkül 40 nap alatt lehet csak csatlakozni. Tehát önök valójában ezeknek az embereknek nem 30 napot adtak, csak 19-et, hiszen március 9-én kezdődött meg, és április 19-éig csatlakozni kellett a felszámoláshoz. Vizont ha valaki csatlakozott a felszámoláshoz, akkor egyben döntött arról is, hogy nem kéri a Kárrendezési Alap által kínált összeget, és egyben természetesen el is lehetetleníti az érdekérvényesítést.

Nagyjában-egészében ezek volnának azok a módosítások, amelyek, úgy gondoljuk, nagyon sok olyan alkotmányossági problémát kiküszöbölnének, amelyek álláspontunk szerint egyébként most is vannak a törvényben, de a jelenlegi módosítás, amelyet az államtitkár úr mint egyéni képviselő jegyez, még egyet visszahozna ezek közül az alkotmányossági problémák közül. Ezeket a benyújtott módosítóink egészen biztosan orvosolnák.

Másfelől pedig részletesen tájékozódva a károsultak között, és nagyon sok problémát feldolgozva, ismerve azt természetesen, hogy nem kötelessége az államnak jótállni, de ha már hozott egy ilyen törvényt az állam, akkor az olyan törvény legyen, amely, hogy az államtitkár urat idézzem, kellően méltányos eljárást is biztosít, akkor, úgy gondolom, egy kellően méltányos eljárásban egészen biztosan jogorvoslati jogról nem mondatunk le senkit, egészen biztosan a 30 nap az 30 nap és nem csak 19, és egészen biztosan figyelemmel vagyunk más törvények által, más eljárások által szabályozott határidőre. És legalább a Kárrendezési Alap ne előzze meg a felszámolásban azokat a károsultakat, akik mégis azt a nagyon rögzös utat választják, amelyről mindenki tudja, hogy nagyjában-egészében hova vezethet. Ezeknek a megoldását célozza a négy módosító javaslat.

Kérem a tisztelt bizottságot, hogy - ellenben a kormány álláspontjával - támogassa ezeket. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hende alelnök úr, parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Egy vonatkozásban szeretnék reagálni az MSZP igen tisztelt képviselőjének a gondolataira.

Tulajdonképpen ő maga is megadta a választ, amikor először arról beszélt, hogy alkotmányellenes, alaptörvény-ellenes diszkrimináció van a kisebb és a nagyobb befektetők törvény által rendelt hozambeszámításból fakadó különbsége miatt, ugyanakkor meg elmondta később azt, hogy az államnak nem kötelessége helytállni. Erről van szó, képviselő úr.

Kedves képviselőtársam, már a '90-es évek elején az Alkotmánybíróság elvi élel leszögezte, hogy amikor az állam ex gratia jellegű juttatást biztosít valakinek, tehát olyan juttatást ad, amire egyébként nincs alanyi joga az illetőnek, ami neki úgymond nem jár a jogszabály alapján, akkor a diszkrimináció, a különbségtétel a károsultak különböző csoportjai között nem lehet alkotmányosértő, nem lehet alaptörvény-ellenes. Ezt az ellentmondást szerettem volna megvilágítani az okfejtésben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr kért szót. *(Dr. Szakács László jelzi, hogy szólni kíván.)* Adok még szívesen a képviselő úrnak szót, csak minden frakcióból valaki szólalhasson meg. Staudt képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Bár ez a javaslat némileg korigálja a korábbi törvényt, de azért még így is nagyon sok hibában szenved. Én nem ismételném meg azt, amit Szakács képviselőtársam elmondott.

Egyébként nem lehet azt mondani, hogy itt politikailag motivált lenne az, hogy jogilag, szakmailag meg kellene vizsgálni azt, hogy kinek mit és milyen módon fizet ki az állam, illetőleg, ahogy azt hallhattuk, hogy azon részre, amelyet az állam, a Beva nem térít meg, nyilvánvalóan természetesnek kellene lennie, hogy igénnyel léphessen fel az adott károsult, és persze a káronszerzés jogi alapelvét is figyelembe kell venni. De ahogy láthatják, ezekben a kategóriákban és a Quaestor-kötvényeknél azért nem volt teljesen egyértelmű, hogy mi tekinthető haszonnak, jövedelemnek ezeknél a károsultaknál, és emiatt sem volt kellőképpen előkészített az a törvény, ami eredetileg elfogadásra került.

Nyilvánvalóan gyorsan át kellett passzírozni, de azért én itt még kiemelném Hende képviselőtársam hozzászólására, hogy ha valami a betétbiztosítás körébe tartozik, vagy már kiterjesztésre került rá ez a védelem - most ebbe nem mennék bele, hogy hogyan meg milyen módon -, akkor tulajdonképpen az állam ezt nem egyfajta grátiszként adja, hanem ez a befektetőknek járó védelem, és ennél fogva igenis elő lehet írni, vagy elvárhatják azt a károsultak, hogy megfelelő módon, igazságosan és az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően kapják meg ezután a kártérítésüket.

Tehát itt nem arról van szó, hogy valami segílyt kapnak ezek az emberek, hanem tulajdonképpen egy biztosítás körében - a betétbiztosítás is egyfajta biztosítás - ők jogosultak egy bizonyos összegre, de ennek a juttatásnak, én fenntartom és meggyőződésem, az Alaptörvényben lefektetett elveknek megfelelőnek kell lennie, tehát nem lehet azt mondani, hogy valaki kap ennyit, valaki kap annyit, és akkor mindenki örüljön neki, akármilyen kicsit is kap. Ez ebben az esetben nem igaz; sok más esetben egyébként igaz lehet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Hende alelnök úr, Parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak egy szó pontosítást: nem azt mondtam, hogy grátisz, hanem azt mondtam, hogy ex gratia. Ez egészen mást jelent. *(Derűltség a kormánypárti képviselők körében.)* Úgyhogy javaslom az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatait tanulmányozni. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*

ELNÖK: Ha Staudt képviselő úr kérdést kíván feltenni az ügyben, akkor megadom a szót, hogy ezt tisztázzuk, de én is tudok rá választ adni, de parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak azt kérdezném, hogy ezeket a határozatokat az új AB megerősítette-e, illetve tudjuk, hogy miután az Alaptörvény elfogadásra került, meg kellett erősíteni a régieket, tehát én nem vagyok ennyire most benne, hogy ezeket, amire Hende Csaba hivatkozik, megerősítették-e, de most ebbe ne is menjünk bele; a lényeg az, hogy azért bizonyos alapelveknek itt is érvényesülniük kell. Köszönöm.

ELNÖK: Világos. Az Alkotmánybíróságnak a megerősítésével kapcsolatosan van egy 2012-ből származó döntése, ami azt mondja ki, hogy ahol az alkotmány szövege nem változott, ott a vélelem amellet áll, hogy az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata alkalmazható. Szép, nem szép - az Alkotmánybíróság így állította fel a vélelmet. A képviselő úr kért újra szót. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem vitatom én az ex gratia jelleget ebben. Azt gondolom, hogy ha törvényt alkot a parlament, akkor - még ha annak ex gratia jellege van is - annak is feszesnek, végrehajthatónak és transzparensnek kell lennie. Ez a jelenlegi jogszabály ennek nem felel meg.

Én körbejártam az országot kétszer, találkoztam több ezer károsulttal, nagyon sok papírt néztem végig, ők mutatták meg nekem, ők szerették volna, hogy ezeket én végignézzem; igazából, tisztelt képviselőtársaim, abból a 9 sorból az égegyadta világon semmi nem derül ki.

Abból, amit ott leírnak, és tudom, hogy most nem egy sajtótájékoztatón vagyunk, de azért el kell mondanom, hogy ha az ember úgy gondolja, hogy az állam létrehoz egy alapot, és az elszámol a károsultakkal, ha kell, akkor 2-3 generációnak a megtakarításával számol el, akkor több pontosságot, több alázatot, tehát legalább egy havi gázszámlának a részletességével, úgy gondolom, érdemes volna kimutatni, hogy kinek, mi alapján, mennyit gondolt fizetni ez az alap, akár ex gratia jelleggel. A legvariábilisabb hibákkal találkoztunk. Ez nagy valószínűség szerint abból adódik, hogy nemcsak annyi bűncselekmény fordult elő egyébként a Quaestorban, mint amennyit esetleg gondolunk, hanem abból adódik, hogy voltak emberek, akiknek voltak olyan kötvényei, amiket nem vásároltak meg, csak benne volt a nyilvántartásban.

Ezért mondjuk mi azt, hogy ezeket egyeztessék le a károsultakkal, mert nem lehet, hogy - akár ex gratia jelleggel is - abból a nyilvántartásból dolgozzanak, amely miatt most 11 ember ellen büntetőeljárás folyik, és előzetes letartóztatásban vannak azért, mert ilyen nyilvántartást vezettek, és megkerülték a Magyar Nemzeti Bankot, illetőleg megkerülték a KELER-t. Úgy gondolom, hogy ez nem jó kiindulási alap akkor, amikor főleg a miniszterelnök azt mondja - nagyon jól hangzott el PR-ben,

csak semmit nem sikerült ebből megcsinálni -, hogy legyen ne úgy általában elszámolás, hanem személyre szabott és pontos elszámolás legyen.

Az ex gratia jellegnek viszont a joglemondásban meg a faktorálásban abban látom a legnagyobb hiátusát, hogy ha az állam ki is fizet valamennyit, a Kárrendezési Alap ki is fizet valamennyit, akkor a károsultakat megelőző sorrendben, ranghelyen meg is előzi a felszámolásban, ha véletlenül odáig eljutnának, viszont a legtöbbje nem jut el odáig, mert lemondhatja a törvény a jogorvoslat jogáról őket. Magyarán mondva: ezzel az ő számukra be is fejeződne ez a jogügylet. Arról azért mégis még mondanék pár szót, hogy lehetőség szerint minden fordítva volt megfogalmazva, lehetőség szerint minden bonyolultan volt megfogalmazva, tehát ha valakinek egy lehetősége volt ezekben a papírokban, hogy ezt félreértse, akkor azt félreérthette. Erről gondoskodott ez az alap, én ebben teljesen biztos vagyok.

Még egy dolog, az ex gratia jelleg, illetve az a fajta jó szándékú eljárás, amit feltételeznénk, de nem látunk ebben az ügyben. Nézzék, a Quaestor II. törvény elfogadása tavaly december 15-én volt. Teljesen véletlenül akkor is az utolsó ülésnapok egyikére esett. Most is az utolsó ülésnapok egyike van, sőt akár 50 percet is kapott arra minden egyes országgyűlési képviselő, hogy benyújtson hozzá egy módosító indítványt.

Több mint egy év telt el a botrány kirobbanása, illetve a cég összedőlése óta, és közel fél év telt el azóta, hogy ezt a törvényt elkezdték alkalmazni. Miért most? Miért nem hamarabb? Én pontosan tudom, államtitkár úr, hogy önök rengeteg levelet kaptak e kapcsán. Sok kérdést tettünk fel, és önök rengeteg levelet kaptak annak kapcsán, hogy mi a rossz ebben a törvényben, és biztos vagyok benne, hogy ha rengeteg károsult ugyanarra a következtetésre jutott, aki önöknek levelet írt ebben az ügyben, mondjuk, márciusban, akkor azoknak a vizsgálata egészen biztosan nem tarthatott június 6-ig.

Egy év telt el, azóta három felszámoló van az ügyben, és tisztelt képviselőtársam, ebben ez a legborzalmasabb, hogy három felszámoló van. Miért nem elég egy? Megmondom. Mert a cégek egymással szemben is fel fognak lépni a felszámolás során, méghozzá a károsultakat megelőző ranghelyen. Ezért. Arról már nem is beszélek, hogy az egyik céget elkezdték felszámolni tavaly márciusban, illetve április 22-én. Valamiért, valamilyen kifürkészhetetlen okból azt, amelyik a legtöbb kötvényt kibocsátotta, tavaly december 21-én kezdték el felszámolni, majd azt, amelyik az engedélyt megkérte, és amelyik az engedélyt megkapta az MNB-től, idén március 9-én. Gondolom, nem azért volt ez, mert nem volt rá idejük. Gondolom, valamiért kell ebben három felszámolónak lenni, és én ezért teszem fel ezerszer a kérdést, és akkor nem kéne itt ülnünk: hol a Quaestor-vagyon? Miért nem abból fizetik ki? Akkor nem kellene ex gratia. Értem én, hogy az nincs. Akkor viszont, én úgy gondolom, még ha így is hozunk törvényt, amikor nem feltétlenül kötelessége az államnak helytállni, de mégis ezt megteszi, akkor annak nem szabad átláthatatlannak lenni, nem szabad annak a végrehajtásában benne hagynunk a legvariábilisabb természetű hibákat. Nem szabad arra támaszkodnunk, amit egyébként maga az ügyészség támad - ez a nyilvántartás -, és legfőképpen végrehajthatónak kell lenni. Pillanatnyilag csak ezeknek nem felel meg ez a jogszabály. Köszönöm a figyelmet.

**ELNÖK:** Hende alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

**HENDE CSABA (Fidesz), a bizottság alelnöke:** Köszönöm szépen. Igazán nem akarom húzni az időt, és semmiféle obstrukciós szándékom természetesen nincsen, de képviselőtársamnak szeretném csak mondani, hogy természetesen legitim dolog

politikai értelemben arra hivatkozni, hogy valamiféle törvényi elrendezés, valamiféle kielégítés úgymond igazságtalan.

Igazságtalan volt a szó köznapi értelmében - azért mondom el, mert sokan még nem biztos, hogy itt voltak a kilencvenes évek elején, én magam is köztisztviselőként, jogászként vettem részt ezekben a munkálatokban - az is, hogy a kárpótlási törvény annak idején ötmillió forintban limitálta a kárpótolható vagyont, és pontosan ilyen érveléssel, ahogy most ön a 30 millió kontra 60 millió forint befektetéssel rendelkezőket citálja ide, pont ezzel az érveléssel elmondták azt, hogy micsoda igazságtalanság ez, hát semmit nem kap az, akitől nagyobb értékű vagyont vettek el. És ekkor mondta ki az Alkotmánybíróság elvi élel, hogy ha az állam törvény által erre nem kötelezett módon, saját belátásából, ex gratia - ha szó szerint fordítom, azt jelenti, hogy kegyelemből, irgalomból, de talán szebb, ha azt mondjuk, hogy méltányosságból - úgy dönt, hogy a károsultak egy bizonyos csoportját egy bizonyos mértékben kártalanítja, egy másik csoportját meg vagy egyáltalán nem kártalanítja, vagy pedig egy csökkentett, degresszív módon teszi ezt; amióta az Alkotmánybíróság ezt kimondta, jogászok között - márpedig itt szakmabeliek vagyunk - nem érdemes, hogy is mondjam, a köznapi igazságosság amúgy jól hangzó és kissé demagóg érvelésével előhozakodni, mert pontosan tudjuk, hogy amikor ezt összecsúsztatjuk az alaptörvény-ellenességgel, amikor alkotmánysértést állítunk ennek kapcsán, és erre hivatkozva nyújtunk be egy módosító indítványt úgymond orvosolandó az alaptörvény-ellenességet, akkor bizony téves úton járunk. Mert a juttatás ex gratia jellege eleve az alkotmányos értelemben vett diszkriminációt mint olyat kizárja, ab ovo zárja ki, ha tetszik ez nekünk, ha nem tetszik. Csupán erre szerettem volna rámutatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nem nyújtom hosszúra, csak egy dolog feltűnt nekem ebben a vitában az ex gratia, azaz a jogi kötelezettség nélküli állami szerepvállalásról vagy kifizetésekről.

Én azt gondolom, amikor államtitkár úr egy vitában elmondja azt, talán éppen az előző ülésen, hogy a kormány jogalkotásának az egyik alapja az, hogy a jog és az erkölcs egymáshoz közel kerüljön és harmonizáljon egymással, akkor bizony az embernek eszébe jut, hogy ugyan formállogikailag és, mondjuk, a pozitív jogszabályt vagy jogdogmatikát alapul véve volt miniszter úrnak egyébként igaza van abban, amit mond, és ezt Szakács képviselőtársam sem tagadta, de azért egy jogállamban a tartalmi jogállamiság követelményébe bizony beletartozik, tisztelt miniszter úr, az igazságosság, és ez igaz a jogalkotásra is, és a jogalkalmazásra is egy jogállamban, tehát törekedni kell erre.

Hogy miért hozom én ezt föl? Egész egyszerűen azért, mert amikor tudjuk azt, és talán senki nem vitatja itt a teremben, hogy a Quaestor-ügyben az állami felügyeletek, és teljesen mindegy most azt követni, hogy az a PSZÁF volt annak idején vagy már a Nemzeti Bank, de óriásit hibázott - ha nem hibázott volna, akkor valószínűleg ennek a kárnak csak egy töredéke valósul meg -, akkor, azt gondolom, az erkölcsiségre, az igazságosságra, ami, még egyszer mondom, tartalmi jogállami elem, egy ilyen vitában lehet apellálni. Tehát én ugyanígy azt mondom, hogy jogi kötelezettség nem terheli e tekintetben - már ami a vitában felmerült - az államot, de azt gondolom, ha a tartalmi jogállamisági kritériumokat vesszük alapul, vagy a jogállamiságot mint eszmét vesszük figyelembe, akkor bizony ennek a vitának helye van, leszámítva és nem ismételve azt, amit Szakács képviselőtársam a konkrét hiatusokról elmondott.

Én csak ennyit szerettem volna hozzátenni ehhez a vitához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt képviselő úr visszalépett vagy kér szót? *(Dr. Staudt Gábor: Feladtam a meggyőzést...)* Staudt képviselő úr nem vállalja. Szakács képviselő úr jelezte, hogy még szólni kíván. *(Dr. Staudt Gábor: Nem azt mondtam, hogy nem vállalom...)* Bocsánat, a Jobbikban vigyázok ezekkel a „visszalép” és „nem vállal” szavakkal. Tehát jelzi Staudt képviselő úr, hogy nem kíván szólni. Bocsánatot kérek a pontatlan fogalmazásért. Viszont Szakács képviselő úr jelzi, hogy ő szólni kíván, és a liberális ülésvezetés jegyében megadom neki a szót ismételten. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr, és ígérem, hogy nem élek vissza sokáig a türelemmel. Képviselőtársaim, nem a felelősség kérdését firtatjuk ebben az ügyben. Arra is volnának ötleteink, de én biztos vagyok benne, hogy nem ide tartozik, nem ennek a bizottságnak az ülésére, és nem egy törvénymódosítási vitában fogjuk ezt elmondani. Ezért mondtam azt, hogy nem sajtótájékoztatót tartok, tudom, a módosító indítványokról beszélek.

Hende képviselőtársamnak mondom: nem az a baj, hogy ha valaki többet kockáztatott, akkor ő többet veszít, hanem az a baj, hogy egy bizonyos szint fölött, aminek utána a teljes betét hozamát, mindent nem a teljes betétből vonnak le, hanem a 30 millió forintból vonnak le, akkor akinek 40 millió forintnál több volt, őneki egészen biztosan nem fog jutni. Én úgy gondolom, ez egészen biztosan nem a méltányosság ebben az ügyben, hogy mindent a 30 millió forintból vonnak le, akkor is, ha 60, akkor is, ha 120, akkor is, ha 180 millió forint hozamáról beszélünk ebben a tekintetben.

Az ex gratia jelleg szerintem egyébként nem ad felmentést, nem ad felmentést arra, és nem akarok itt nagyon jogelméleti vitába belemenni, hogy bármilyen törvényt lehet alkotni, hiszen bármi, amit adunk, végül is egy ajándék annak, aki ezt kapja, no pláne akkor nem, hogyha egyébként ez joglemondással is jár neki. Mondanám egyébként, hogy azért az európai történelemben nem nagyon van olyan törvény, amiben azt mondják, hogy márpedig ha ennek a törvénynek a hatályát magára ismeri hatályosnak, akkor jogorvoslattal nem élhet, további jogérvényesítés lehetőségével nem élhet, de legfőképpen azt gondolom, hogy az ex gratia nem ad nekünk arra felhatalmazást, törvényalkotóknak, hogy egy olyan kifürkészhetetlen törvényt alkossunk meg, amely hibás. Az Igazságügyi Minisztérium is rájött, hogy hibás, hiszen most módosítják. Mi feltártunk még pár hibát ebben, ezt ki lehet javítani egyébként. Nem lehet pillanatnyilag betartani, és nem lehet pillanatnyilag végrehajtani.

Még egy dolgot mondok. Ha ez így marad, önöket fogják hibáztatni. Ezek a javaslatok, amiket idehoztam, a károsultak javaslatai. Önöknek ez egyébként... *(Egy jelenlévő véletlenül lekapcsolja a villanyt a teremben. - Közbeszólások.)* Sokkal tovább már nem beszélek, mert lekapcsolják a villanyt... *(Közbeszólások.)* Ha a jogszabálynak még azt a részét, ami nem kerül pénzbe sem a kormánynak, sem a felszámolónak, hanem még azokat a részeit sem támogatja a kormányzó többség, amelyek, mondjuk, azt mondanák ki, hogy kellő részletettséggel kell ezekkel az emberekkel elszámolni, mielőtt lemondatja őket a törvény a jogáról, ha még ezt sem támogatják, joggal fogják önöket hibáztatni, én ebben biztos vagyok. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: A félreértések elkerülése végett a nyilvánosság korlátozása a sajtó egyik képviselőjéhez köthető, ha jól értem a helyzetet. Selmeczi képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Bárándy alelnök úr hozzászólása indított arra, hogy szót kérjek egy rövid időre. Nem szeretném húzni az időt, de Bárándy alelnök úr hozzászólásából számomra az derült ki, hogy bár nem szorul rá Hende Csaba miniszter úr az én védelmemre, de mintha azt feltételezné Bárándy alelnök úr, hogy Hende Csaba miniszter úr azt állította, hogy az igazságosság, ami tartalmi elem, ebben egyetértünk, itt most nem érhető tetten, tehát hogy mi úgy alkotjuk meg a pozitív jogot, hogy az sok esetben nem biztos, hogy tartalmazza az igazságosságot. Nem ezt állította.

Akkor feldobnám a kérdést, hogy ugye nem értettem rosszul, hogy végül is a pozitív jogot úgy alkotjuk meg, és jelen esetben is úgy alkottuk meg ezt a törvénymódosítást, hogy azért alapja a természetjog, vagyis igazságosság az alapja és ez egy tartalmi eleme. Remélem, hogy nem azt feltételezi itt a jobboldalról, a Fidesz-frakcióról, hogy úgy alkot meg egy törvénymódosítást, főleg egy ilyen, nagyon sok embert érintő kérdésben, hogy nem a természetjogból, nem az igazságosságból indul ki, és így alkot pozitív jogot. Ezt azért szeretném, ha tisztába tennénk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Hende alelnök úr, parancsoljon!

HENDE CSABA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Úgy látom, hogy paraszat gyűjtöttem a fejemre, mert még a saját oldalamon is lassan magyarázkodnom kell. De vissza a vita érdemére, tehát miről van szó?

A törvény arra az álláspontra helyezkedik, hogy 30 millió forintban limitálja a kártalanítást, tehát gyakorlatilag a kisbefektetőket teljes egészében kártalanítja, de úgy, hogy mindazt a jövedelmet - idézőjelben, és lehet, hogy itt lehetne pontosítani -, amihez a kezdő időponttól kezdődően, ami talán 2008, ha jól emlékszem, hozzájutottak a Quaestorral kötött ügyleteikből, mindent egybe kell számítani, és azt úgy kell tekinteni, hogy az a káruk nekik megtérül. Most adott esetben van egy futó ügyletük, egy kötvényügyletük, amin ők most buktak, nem tudom, 12 millió forintot, de a törvény azt mondja, hogy de figyelembe kell venni, hogy üzleteltek ők a Quaestor valamelyik cégével az elmúlt x esztendőben, és ők ott hozamokat realizáltak. Akkor még nem dőlt be a cég, akkor még visszafizették a tőkét, és odaadták a hozamot is, tehát jövedelmet adtak ezeknek az embereknek. Ezt mondja a törvény, meg azt mondja a törvény, hogy aki 30 millió forint fölötti összeget tett be ebbe a játékba, nyilván egy magasabb hozam reményében, mondjuk, az állampapírok hozamához képest egy sokkal magasabb hozam reményében, az ám lássa, mert a 30 millió forint fölötti részében nem tudjuk őt kártalanítani, ő beállhat tulajdonképpen a felszámolási eljárásban a saját csoportja szerint a hitelezők közé. De hát mondta képviselőtársam is, és ez a dolog lényege, amit mondani akarok, hogy bizony a felszámolási vagyontól való részesedés olyan, mint a kutya vacsorája. Előre lehet azt borítékolni, lehet azt sejteni, mert már néhány dolgot láttunk, meg karón varjút is láttunk, hogy ott nem sok vagyon marad, amiből részesedni lehet.

Tehát nyilván lehet ezzel ellentétes megfontolás, valaki gondolhatja azt, hogy ő be van csapva, hogy neki több járt volna, és választja azt az utat, hogy bemegy a felszámolási eljárásba, és nem kéri a kártalanítást. Ez az ő szuverén döntése. Az, amit ő az Országgyűlés döntései és a kormány javaslatai alapján az adófizetők pénzéből, tehát az összes adófizető pénzéből kap, hogy úgy mondjam, ex gratia jellegű juttatás. Ezt neki az egyéb lehetőségeivel szabadon mérlegelve és összevetve kell értékelnie, és eszerint kell meghatároznia a lépéseit.



Nyilván nincs az a szám, nincs az az összeg, aminél nagyobbat ne lehetne mondani. Nyilván ide lehet keverni a felügyelet ellátásával kapcsolatos felelősségi kérdéseket; nem javaslok. Nem javaslok, mert aki úgy gondolja, hogy őt azért érte kár, mert a pénzügyi felügyelet - legyen az a PSZÁF, legyen az már a Nemzeti Bank mint felügyelő hatóság - ezt vagy azt az intézkedést elmulasztotta, az természetesen polgári perben megpróbálhatja bizonyítani a felróhatóságot, a jogellenességet, illetve a bekövetkezett kárt és mindezek között az oksági összefüggést. Ez körülbelül olyan, mintha valaki azt gondolja, hogy betörtek hozzá, kirámolták a lakását a betörők, és akkor bepereli a rendőrséget, mert miért nem tartóztatta le még menet közben az elkövetőket. Tehát el lehet ezen filozofálni, de semmiképpen nem javaslok a Kártalanítási Alap kérdéséhez ezt a fajta felelősségalapú felvetést hozzákeverni, mert egészen más jogviszonyokról és egészen más jogalapról van szó.

Úgyhogy remélem, hogy sikerült megvilágítanom a saját képviselőtársaim számára is, hogy tisztán jogelméleti kérdésen vitatkozunk, azon vitatkozunk, hogy amikor az állam bizonyos megfontolásokból, elsősorban méltányossági megfontolásokból - majdnem politikai megfontolást is mondtam - valakinek ad valamit, akkor azt nem lehet alkotmányossági alapon megtámadni azért, hogy én túl keveset kaptam, a másik fél meg nem mondhatja azt, hogy én meg azért támadom meg, mert én semmit sem kaptam. Ez egy nagyon fontos jogelvi kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy alelnök úr kért még szót. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Azért csupán, mert nem szeretném valóban, ha a levegőben maradna, és örülök, ha néha a bizottság valóban folytat ilyen jellegű, picit elméletibb vitát vagy elméleti alapú vitát. Annyit leszögeznék, hogy ezt a közigazgatási jogkörben okozott kárért való pert, amiről, ha jól gondolom, miniszter úr beszél, éppen most szüntették meg. Telefonon értesítették a károsultakat erről. Tehát ezt tényként szeretném mondani.

Ami meg az elméleti részét illeti, és képviselő asszony jól érti, amit mondok, és semmilyen rossz szándék nem volt benne, hogy én azt mondom, akkor beszéljünk egy picit az ex gratia elvéről, amit most már szerintem mindenki tud itt a bizottságban, hogy mit jelentett, még akkor is, ha eddig nem tudta volna, mondjuk inkább magyarul, a jogi kötelezettség nélküli bármiféle felelősségvállalás, igen, ez valóban nem egy jogi kötelezettség. Én azt mondtam, hogy annak idején az Alkotmánybíróság még talán a jogállami büntetőjoghoz kötődően, ha jól emlékszem, elmondta, illetve leírta és meghatározta azt, hogy mik a jogállamiság kritériumai. A jogállamiság kritériumai - és ez teljesen független a természetjog vagy pozitív jog distinkciójától, ez mind a két, ha úgy tetszik, szemléletrendszerben egyaránt érvényesíthető - azt jelentik, hogy egyrészt meg kell felelni természetesen a formális kritériumoknak, azaz a jogforrási hierarchia betartásának, a jogelvek érvényesítésének, a jogalkotási törvény betartásának, satöbbi, de, mondjuk, a büntetőjog akkor jogállami - ha jól emlékszem, a büntetőjogról beszélt -, ha emellett egyébként az igazságosság követelménye is megjelenik.

Tehát én azt mondom, ha valaki a jogelvek érvényesítése mellett, ami kötelező, fölveti azt, hogy egy törvényalkotási folyamatban az igazságosság követelményeinek érvényesülni kell, akkor az nem csupán vagy nem pusztán annyit jelent, hogy szerencsés, ha az erkölcs és a jog minél közelebb áll egymáshoz, hanem azt jelenti, hogy ha ezt az elvet nem érvényesíti, akkor az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nem felel meg maradéktalanul a jogállamiság kritériumrendszerének. Ez a két elv

ritkán válik el annyira markánsan egymástól az én meglátásom szerint, mint jelen helyzetben. Én erre próbáltam utalni. Azért válik el ez jelen helyzetben nagyon markánsan, mert itt a kár bekövetkezéséért az államnak egy kimutathatóan és mindenki által elismerten komoly felelőssége van a bankfelügyelet hibája miatt.

És ha ezt mi megállapítottuk, akkor lehet, hogy ex gratia elv alapján nem kötelező, de ha az igazságosság Alkotmánybíróság által egyébként elvárt szintjét teljesíteni szeretnénk, illetve a jogállamiságnak ezt a szintjét teljesíteni szeretnénk, akkor ezt a jogalkotás során a jogalkotónak figyelembe kell vennie. Én mindösszesen ennyiről beszéltem. Tehát amikor azt mondjuk, hogy egyszerűen fogalmazva a jog szerint nem jár, akkor én ezt a hozzáállást egy picit szerettem volna puhítani, árnyalni, és azt mondani, hogy lehet, hogy a formális elemek és elvek szerint nem jár, azonban a jogállamiság ezen tartalmi eleme szerint, ami az igazságosság követelménye, ha úgy tetszik, és idézőjelbe teszem, igenis jár. És ha egy ilyen törvényt alkotunk meg, akkor ezt az elvet fokozottan figyelembe kell venni.

Tehát az én hozzászólásom mindösszesen erre vonatkozott, hogy ne próbáljuk ezt a dolgot leegyszerűsíteni arra, hogy jár; bár természetesen én is ismerem azt a mondást, hogy járni jár, csak nincs. És ezt mindenki megérti, hogy itt jelen helyzetben az állam adott esetben nem tud egy 100 százalékos kártalanítást végrehajtani, de ettől függetlenül én azt gondolom, hogy hozzáállás tekintetében jó, ha ezt az elvet mi, jogalkotók, törvényalkotók szem előtt tartjuk. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az államtitkár asszonyt az elején saját tévedésem folytán nem nyilatkoztattam arról, hogy a kormánynak mi az álláspontja a módosító javaslatokról, úgyhogy most úgy adnám meg a szót a kormányzati vélemény ismertetésére, hogy kérem államtitkár asszonyt, hogy az elején legyen szíves azt is jelezni, hogy a TAB-módosítók közül melyiket támogatja és melyiket nem. Parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. A kormány részéről az 1. módosítót, a kormánypárti módosítást támogatjuk, a többi nem támogatjuk.

A felszólalásokra nagyon röviden szeretnék reagálni, majd az előterjesztőnk, államtitkár úr pár ponttal biztosan kiegészíti. Mi azt gondoljuk, hogy ez a számítási módszer megteremti az egyenlő kárrendezés elveit, tehát ezzel most lehetővé válik az, hogy az eltérő módon, eltérő piacon vásárolt részvények után a károsultak megkapják a befektetett tőke összegét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm. Az előterjesztő képviselőjében államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy az államtitkár asszony is említette, itt egy egyszerű módosításból indultunk ki, hogy hogyan lehet finomítani azt, hogy a kamathoz, ha nem volt jövedelem ténylegesen, hanem befektetés, akkor hozzájuthassanak a befektetők. De miután itt az igazság, erkölcs és egyéb jogi fogalmak elhangzottak: onnan indultunk ki, hogy 6 millió forint volt a Befektető-védelmi Alapnál a kárrendezés határa, és ebből lett 30 millió forint, tehát itt a méltányosság, igazságosság és egyebek bátran bevállalhatók a kormány részéről, hogy ezeknek eleget tett.

És pontosítanék: ez nem betétalap volt, hanem Befektető-védelmi Alap.

A korábbi kormányzati ciklusban is vitézkedő pártok képviselőinek mondanám, hogy ott volt például a Baumag-ügy, amely napjainkban zárul, ahol szintén mód lett volna ilyenfajta kárrendezések véghezvitelére, de nem jeleskedtek ebben a kérdésben, tehát azt hiszem, nincs mit szemünkre vetniük ebben az ügyben.

A 2-3 generációs megtakarításokra is mondanám, hogy '90 előtt a szocializmus viszonyai között elég nehéz volt generációkra visszanyúló felhalmozásokat produkálni, amikor éppen az államosítások időszakát élhették át a szüleink, nagyszüleink. Tehát maradjunk a valóság talaján, és szerintem értékeljük ezt a törvényjavaslatot és a módosítást úgy, ahogy az a törvényalkotó szándéka volt.

Köszönöm szépen egyébként a támogatásukat, és kérem a javaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a határozathozatal következik. Először a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú kormánypárti módosító javaslatáról kell döntenünk. Kérem képviselőtársaimat, hogy most szavazzanak! A kormány támogatja a javaslatot. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az 1. hivatkozási számú törvényalkotási bizottsági módosítót 27 igen szavazattal a bizottság egyhangúlag támogatta.

Most a Törvényalkotási bizottság 2., 3., 4. és 5. hivatkozási számú módosítójáról szavazunk. Ha az MSZP bármelyiket külön szavazásra kéri, erre van lehetőség. *(Dr. Harangozó Tamás: Ha a Fidesz kikér valamit, mert meg akarja szavazni...)* Mi nem kérünk ki semmit, de tudunk így is szavazni. *(Közbeszólás.)* Rendben, akkor most a 2., 3., 4. és 5. hivatkozási számú MSZP-s törvényalkotási bizottsági saját módosítóról szavazunk. *(Jelzésre:)* Ügyrendben kér szót Harangozó képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Arra nem kaptunk választ önöktől sem, hogy tényleg még azt a módosítót se akarják támogatni, hogy részletes tájékoztatást kapjanak az emberek?

ELNÖK: Melyik módosító ez? A számot kérem, mert külön nyilatkoztatjuk róla a kormányt, az előterjesztőt, és utána szavazunk. *(Közbeszólás: Az 5. lesz.)* Az 5. számú módosító. No, nézzük meg, hátha el tudunk fogadni egyet!

Megkérdem a kormányt és az előterjesztőt az 5. számú módosítóról, ami úgy szól, hogy ha a kérelem megfelel a kárrendezés feltételeinek, az alap a 16. § szerint megállapítja az ellenértéket, és ezekről értesíti a kárrendezésre jogosultakat, az értesítésnek az ellenértéken túl tételes bontásban minimálisan tartalmaznia kell a hozamlevonás során figyelembe vett vásárlási, eladási, illetve kamatjövőírasi tranzakcióra történő hivatkozást a tranzakció dátumával, az érintett kötvények típusával, mennyiségével, vételi, valamint eladási árral, illetve a jövőírt kamat nagyságával együtt. Az értesítéshez mellékelni kell a papíralapú tranzakciók aláírást tartalmazó példányának másolatait. Az alap a kérelem visszavonására nyitva álló, 13. § (5) bekezdés szerinti határidő lejártát követő 30 napon belül teljesíti a kifizetést a kárrendezésre jogosultnak.

Megadom a szót az államtitkár asszonynak, mert a Szocialista Párt külön kormányzati véleményét kér erről a módosítóról. Parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk ezt a módosítót. Köszönöm. *(Dr. Bárándy Gergely: Egy szót szeretnék mondani.)*

ELNÖK: Egy szót? *(Dr. Bárándy Gergely: Egyetlen szót.)* Egy szóra megadom a szót alelnök úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Miért? Köszönöm. *(Derültség.)*

ELNÖK: Szó szerint a szót adtam meg alelnök úrnak, nem is vitte túzásba. Megadom a lehetőséget államtitkár asszonynak a válaszadásra.

HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Egyszerűen szeretnék válaszolni: már a károsultak megkapták az értesítőket, úgyhogy ennek okán nem támogatjuk.

ELNÖK: Államtitkár asszony válaszolt. Az előterjesztőt is megkérdezem. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatom, mivel gyakorlatilag az értesítőkből a szükséges adatok szerepeltek, mindenki tudja, hogy mennyi pénzt fizetett be, és ahhoz képest van-e eltérés a visszajuttatott összeg és a 30 millió forint számítási módszer szerint. A többi kimutatás szerintem csak fölösleges bürokráciát okoz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor most a határozathozatal következik. Ezek után egyben is szavazhatunk a szocialista módosító javaslatokról, igen. Akkor a Törvényalkotási bizottság 2., 3., 4. és 5. hivatkozási számú MSZP-s módosító indítványairól kell most döntenünk. Ezeket a kormány nem támogatja. Kérem képviselőtársaimat, hogy most szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság az említett törvényalkotási bizottsági saját módosítókat 10 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem támogatta. *(Balla György jelentkezik.)* Ügyrendben kér szót az alelnök úr. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnézést kérek a bizottságtól, tisztelt elnök úr, de nem ennél a szavazásnál, hanem egyel korábban véletlenül Vécsey képviselő úr gépén szavaztam. *(Derültség, közbeszólások.)* Csak azon, nem mind a kettőn.

ELNÖK: Tudomásul vesszük. Ez az eredményen semmit nem változtatott. Vécsey képviselő úr kártyája is bent volt, tehát így lehetett választani. Köszönöm szépen, hogy alelnök úr ezt jelezte, ez semmit nem változtatott az eredményen.

Most az összegző jelentésről és az összegző módosító javaslatról kell a bizottságnak döntenie. Ezeket a kormány és az előterjesztő is támogatja. Kérem képviselőtársaimat, hogy most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot a bizottság 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett támogatta.

Bizottsági előadónak Vas Imre képviselő urat javaslom. Kérem, hogy kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy egyhangúlag Vas Imre képviselő urat jelöltük bizottsági előadónak.

Kisebbségi előadót kíván-e valaki állítani? *(Jelzésre:)* A kisebbségi előadói szerepét a bizottságnak Bárándy alelnök úr fogja a plenáris ülésen ellátni a dogmatikai vonatkozását és vonulatát kihangsúlyozva a kérdésnek.

**Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/10931. számú határozati javaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján)**

Most soron következik egy nagy jelentőségű és hosszú nevű határozati javaslat vitája: a harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés és annak elfogadásáról szóló H/10931. számú határozati javaslat; a jelentés pedig egyébként 10929. számon található meg. A bizottság eljárására a határozati házsabálytól való eltérés alapján kerül sor.

Az összevont vitát az Országgyűlés a holnapi ülésnapon fogja megtartani, zárószavazásra pedig a június 13-ai, hétfői ülésen kerül sor.

Köszöntöm továbbra is Völner Pál államtitkár urat, illetve az előterjesztő képviselőjében az Európai ügyek bizottsága elnökét, Hörcsik Richárd elnök urat.

Képviselői módosító javaslat nem érkezett. A Törvényalkotási bizottság saját módosításra irányuló szándékot nem fogalmaz meg, így majd csak összegző jelentést kell elfogadnunk. Az előterjesztő a Törvényalkotási bizottság ülésén nyilatkozik, ezért megadom a szót az előterjesztő képviselőjében Hörcsik elnök úrnak. Parancsoljon!

### **Hozzászólások és határozathozatalok**

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nyilatkozom, hogy az Európai ügyek bizottságától kapott felhatalmazás alapján a határozati javaslat megfelel a házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Harangozó Tamás képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném jelezni, hogy az MSZP a házsabálytól való eltérést is megszavazta, és a határozati javaslatra is igennel fog szavazni. Ennek két oka van. Az előző, sárga lapos eljárásnál világosan csak az volt a vitatéma, hogy ez nemzeti ügy vagy európai közös politikai kérdés. Ebben a tekintetben mi továbbra is azt gondoljuk, hogy közös európai megoldásként lehet kezelni ezt a kérdést. Ha csak ez lenne napirenden, akkor most is nemet nyomnánk, mert a sárgalapos eljárásnak az egyik kritériuma az úgynevezett szubszidiaritás kérdése, tehát hogy a tagállam hatásköre vagy az Európai Unió közös hatásköre.

Ez a javaslat most a 250 ezer euró/fős kvázi büntetésével, amit a bizottság beadott, azt gondoljuk mi is, hogy már nem szubszidiaritás kérdése, hanem egyszerűen, ha úgy tetszik, akár a szuverenitás, akár az arányosság európai uniós alapelvébe ütközik.

A másik: ez a javaslat tartalmilag - bár nem erről szavazunk, szeretném fölhívni a figyelmet, amikor sárga lapos eljárásról szavazunk, hanem hogy formailag megfelel-e a szabályoknak - teljesen elfogadhatatlan a mi számunkra, és a továbbiakban mind az automatikus elosztási mechanizmus, mind pedig ez a büntetési tétel. Mindaddig az lesz, és ezzel nem azt szeretném mondani, hogy beállunk a kormány azon mondása mellé, hogy majd mi itt föltűrt inggel meg bő gatyával meg fogjuk állítani az emberáradatot, hanem pont arra szeretnénk fölhívni mi is a figyelmet, hogy az Európai Bizottság, annak az önök testvérpártja, a Néppárt által delegált Juncker nevezetű bizottsági elnöke, Orbán Viktor párttársa, a mai napig nem érti meg, hogy nem lehet, hogy a Bizottság közös javaslata kizárólag arra szorítkozzon, hogy a már beérkezett, ideérkezett emberek szétosztási mechanizmusa hogyan fog működni.

Továbbra is azt állítjuk, amit hónapok, évek vagy tavaly óta, tavaly szeptember óta írásban is beadtunk a parlamentnek, persze önök sem figyeltek rá, mások sem, hogy a közös európai megoldásnak az első és legfontosabb pontja, hogy amíg a menekültkérdést és egyébként a gazdasági migráció kérdését, a közös európai szabályozást nem tudja egymástól elhatárolni, addig itt jó megoldás és béke nem lesz.

Azt is szeretnénk hozzátenni, hogy ha ez sikerülne, akkor a mi álláspontunk szerint valódi háborús menekültek vagy politikai menekültek tekintetében bármilyen közös európai megoldást el tudunk fogadni. Azt viszont minden ország saját szuverenitására szeretnénk bízni, hogy külföldi munkaerő foglalkoztatása tekintetében ő kikre számít és kikre nem. A jelen javaslat erre semmilyen megoldást nem ad, kizárólag az elosztási mechanizmussal foglalkozik, ezért ez számunkra is elfogadhatatlan, és biztosak vagyunk benne, hogy Európának nem fog jó megoldást adni.

Tehát a javaslatot igennel meg fogjuk szavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bocsánat, röviden, de érdemben is kénytelen vagyok legalább egy mondatra reagálni. Belemehetünk abba a vitába, hogy ki kinek a párttársa, de akkor azért fogunk találni a szocialista internacionáléban olyan személyeket, aki az MSZP-nek végtelenül kínos lesz. Ezért azt javaslom kiindulási pontnak, hogy ki kit támogatott... És miután Európának ma körülbelül öt vagy hat néppárti kormányfője van, a jelenlegi bizottsági elnököt pedig két miniszterelnök kivételével mindenki támogatta erre a tisztségre, tehát a baloldali miniszterelnökök többségi támogatását élvezte, ezért csak úgy halkan jegyezzük meg, hogy két kivétel volt, akik nem tartották őt erre a tisztségre alkalmasnak, ez az angol és a magyar miniszterelnök volt. Azt hiszem, az azóta eltelt idő fényében nehéz azt állítani, hogy nem nekik volt igazuk. Hogy egyébként mit ért meg, meg mit nem ért meg, ebben már nagyjából egyet fogunk érteni szerintem.

Fodor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak röviden annyit szeretnék hozzátenni ehhez a határozati javaslathoz, hogy mi ezt nem fogjuk támogatni, és méghozzá azért nem fogjuk támogatni, mert a határozati javaslattal az a baj szerintem, hogy téves alapon nyugszik, mert itt a szubszidiaritás elvére hivatkozik, holott a menekültügy a közös politika része osztott hatáskörrel és tanácsi döntéshozatali hatáskörrel. Ezért téves a hivatkozása az egész határozati javaslathoz.

Arról lehet vitatkozni, hogy minősített többséggel vagy egyhangúsággal kell dönteni ezekről a kérdésekről, erről az Európai Bíróság majd fog dönteni, de az, hogy nem kizárólagos tagállami hatásköréről van szó, egyértelmű. Tehát ez egy komoly probléma az egész javaslattal.

Érdemben egyébként az, hogy, mondjuk, az Európai Bizottság javaslatával mi van, szerintem egy másik kérdéskör. Egyébként érdemben ezt a javaslatot lehet kritizálni, én se tartom jónak egyébként ezt a bizottsági javaslatot. De megjegyzem, ebből a bizottsági javaslatból valószínűleg semmi sem lesz, hiszen számtalan tagország, a franciáktól a spanyolokon át, a visegrádiakon, a baltiakon keresztül jelezte, hogy ez nem elfogadható nekik. Tehát szerintem itt fantommal harcol a kormány, és megint alapvetően belpolitikai célokat szolgál ez a javaslat, ráadásul egy téves hivatkozás, ami nem fog jól tenni Magyarország renoméjának. Tehát ezért mi ezt nem fogjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Harangozó képviselő úr egy fél mondata pengéként hatolt a szívembe. Azért, képviselő úr, függetlenül itt az MSZP tisztújító kampányától, meg sok minden más egyéb, látható és nem látható körülménytől, azért tisztázzuk ezt a feltűrt ingujj meg bő nadrág kérdését! Mert volt egy, nem politikai, hanem vallási vezető, szereplő, aki nem feltűrt ingujjról és bő nadrágról, hanem bőnadrágos barackpálinkáról beszélt bizonyos, hát, egyértelműen hungarofób, magyargyűlölő, keresztény- és nemzetellenes szövegösszefüggésekben. Ha jól tudom, ennek a vezetőnek le is kellett mondania, távoznia is kellett annak idején tisztségéből. Balszerencséje van, hogy ilyen vajt fülű jobbikosok is itt ülnek az ülésteremben, akik nem fogják ezt szó nélkül hagyni, szó nélkül túrni.

Kérdezném, hogy ez kormányellenes kritika volt-e az ön részéről; mert a kormány, illetőleg a miniszterelnök kritizálása belefér. De nyilvánvalóan nemcsak erről lehet szó, hiszen nyilvánvaló, hogy ha a kormány az összes tagjával, a miniszterelnökkel az élen felsorakozik a déli vagy a keleti határon, akkor sem képes sem testpáncélban, sem pedig bő nadrágban és feltűrt ingujjal megállítani a betolakodó hordákat. Itt nyilvánvalóan azért egy csúnya áthallása van ennek az egésznek. Ha viszont ezt a kifejezést ön mégiscsak úgy használta - nem akarom belemagyarázni, ezért feltételes módon fogalmazok, mert született úriember vagyok (*Derültség.*) -, ha ön ezt úgy értette, hogy kompletten a magyarságot a szó pejoratív értelmében leparasztozta vagy parasztnak minősítette, a szó pejoratív értelmében - én is parasztyerek vagyok, az én családom egy többgenerációs tradicionális paraszti család a keleti végeken -, akkor szégyellje magát, és kérjen elnézést; akkor kérem, pontosítsa ezt a mondatát, mielőtt ebből még nagyobb belpolitikai kalamajka származik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Révész Máriusz képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Megvallom, nekem eszemben sem volt hozzászólni, de az a helyzet, hogy a hozzászólások egyre növekvő színvonala azért mégiscsak arra készítetett, hogy ehhez a filozófiai mélységű vitához hozzászóljak.

Kezdeném Apáti képviselő úrral. Tehát Apáti képviselő úr azt mondja, hogy ha az MSZP-s képviselőtársam leparasztozza a magyarokat, az gond. Ha a Fideszt meg a kormányt parasztozza le, az nem gond. (*Derültség.*) Szerintem ez egy kicsit necces érvelés volt. Úgyhogy azt javaslom Apáti képviselő úrnak is, hogy ezt a gondolatmenetét azért gondolja végig még egyszer. Azt gondolom, kicsit az a helyzet,

hogy szocialista képviselőtársam is szerintem is túltolta ezt az érvet; nem is hiszem, hogy különösen büszke rá.

De igazából Fodor Gábor érveléséhez szeretnék hozzászólni, tehát hogy Fodor Gábor azt mondta, hogy most már annyian ellenzik ezt az uniós javaslatot, hogy igazából várjunk, és akkor hátha nekünk nem is kell tennünk semmit. Gábor, szerintem ez nem egy jó érvelés. Szerintem fel kell lépni ez ellen a javaslat ellen. Ha időben és határozottan fellépünk, az jó. Szerintem fejezzük azt már be, hogy Magyarországon azt tesszük, hogy hátha majd az észtek, meg nem tudom, kik, eleget tiltakoznak, és akkor nekünk már nem is kell! Milyen érvelés ez? Van ilyen javaslat? Van. Komolyan gondolják? Hát, néhány örült egyébként komolyan gondolja, de szerencsére ez már nemcsak nálunk, hanem máshol is kiveri a biztosítékot. Tehát a liberálisoknak azzal az érvelésével, hogy mivel mások is tiltakoznak ellene, ezért nekünk most már nem is kellene, ezzel én, Gábor, nem is tudok mit kezdeni. Ez egy olyan érvelés, ami szerintem teljesen helytelen.

Ha van egy olyan döntés, amivel egyáltalán nem értünk egyet, sőt felháborítónak tartjuk - nem is tudom, mik is a számok?, hogy 70 millió forintot kell fizetni egy menekült be nem fogadása után, ellenben, mondjuk, 1 millió forintot kapunk hét év alatt egy magyar állampolgárra, hát, ez egy bicskanyitogató helyzet -, én szégyellném magam, ha nem tiltakoznék ellene. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Harangozó Tamás képviselő úr, parancsoljon! Ha szabad, tegye világossá, amit mondott, mert megvallom, én nem figyeltem eléggé, és most nem tudom, hogy a vita miről folyik (*Derűltség.*), és tényleg nagyon kíváncsi vagyok. (*Derűltség.*)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Mindjárt helyre teszem, igen. A sötét árnyakat, amit jobbkos képviselőtársam kerget, abba én nem szeretnék beszállni. Világosan azért mondtam, amit mondtam, hogy kikarikírozom, igen, Orbán Viktornak és a kormánynak azt a politikáját, ami azzal ámítja ezt az országot, és egyébként napi politikai hasznot húz belőle, hogy lehet úgy ebben az ügyben egyről a kettőre jutni, hogy mindenkivel szembemegyünk, és nem közös európai megoldást akarunk találni. Nincs ilyen megoldás! Ők is pontosan tudják! És azt gondolom, és azért fogalmaztam erősen, mert azt gondolom, hogy becsapják ezt az országot.

És azért szavazunk igennel, mert abban igenis egyetértünk, hogy amit a Bizottság letesz az asztalra, az egy örület. De ebből nem az következik, hogy ez a kis ország képes lenne egyedül ezzel az óriási problémával megbirkózni! Mert nem mi találtuk ki, nem miattunk van, viszont mi szenvedünk tőle. És azt szeretném már végre, ha abban egyet tudnánk érteni, egy, hogy a Bizottságot és az európai politikát hogyan tudjuk arra rábírní, hogy ezt a kérdést fölfogja; kettő, hogy állítsa le magát a kormány és a Fidesz, és ne játsszon ezzel a tűzzel! Mert ez tűz, és minden idegengyűlölet tűz ebben az országban, és előbb-utóbb azt fogja megégetni, aki egyébként lángra gyújtja. Köszönöm.

ELNÖK: Kucsák képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Magam sem terveztem, hogy hozzászóljak, éppen ezért csak annyit bocsátok előre, hogy ha lehet, akkor indítványoznám, hogy - hogy is mondjam - a stylist megfontolásoktól inkább térjünk vissza majd az eredeti javaslatához. (*Derűltség.*)

Ugyanakkor Harangozó Tamás megfogalmazását kategorikusan vissza kell hogy utasítsam. Bő gatyáról, feltúrt ingujjakról a távol lévő, itt jelen nem lévő



miniszterelnök kapcsán beszélni, ez nagyjából kimeríti a falkában bátorság kategóriáját. Ehhez szívből gratulálok. Szerencsés lenne ezt négy szemközt megtenni - álljon oda elé, és akkor beszéljen neki bő gatyáról, feltúrt ingujjról!

Ugyanakkor az amnézia elkerülése érdekében emlékeztetném Harangozó Tamást, mert itt nagyon bátran bement a levegőbe és a mikrofonba is, ily módon a jegyzőkönyvbe is, hogy már milyen régen képviselnek egy bizonyos álláspontot a migráció ügyében. Nem önök voltak azok, akik jó egy esztendővel ezelőtt arról beszéltek, hogy ez egy álprobléma? (*Dr. Harangozó Tamás: Nem!*) Nem az önök budapesti elnöke volt az, aki konkrétan azt mondta, hogy ez egy álprobléma, amit a Fidesz talált ki, a Fidesz kreált? Lapozza vissza a sajtófigyelőket, és meg fogja találni az önök budapesti elnökétől! Nem az önök szegedi polgármestere mondta azt el, hogy ott, Szeged városában ez semmilyen problémát nem jelent? Hozhatnánk még több ilyen példát, érdemes lenne ezeket visszaidézni, és utána megfontolni, hogy itt ilyen nagyívűen és rendkívül bátran milyen kijelentéseket tesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végtelenül hosszú a felszólalásra jelentkezettek listája. Most a Jobbik következik, méghozzá Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm. Én itt a sakkozásból visszahoznám az érdemi vitára a javaslatot, mert egy kicsit eltávolodtunk.

Tulajdonképpen az, ami előttünk fekszik, azért támogatható, mert tényszerűleg igaz, amit leírt az Európai ügyek bizottsága, miszerint itt túlterjeszkedik az Európai Unió, és olyan szabályozási köröket kíván meghatározni, illetve már-már szabályozott is, amihez nincs joga a hatályos szerződések alapján, ezért ez a minimum, hogy egy ilyen felszólalással élünk. De egyébként elvárjuk azt, hogy a későbbiekben egyéb jogi lépések is történjenek, ahogy egyébként korábban láthattuk, nagy örömünkre, hogy megtette a magyar kormány; a luxemburgi európai uniós bírósághoz fordulásra gondolok. Egyébiránt, és ezt nem részletezném, a plenáris ülésen erre még lehetőség lesz, hogy amit az Unióban szeretnének, az pontosan miért is ütközik az alapszerződésekbe. Azt viszont még aláhúznám, hogy az az európai megoldás - ha tetszik, ha nem -, ami a határok védelmét igényli, az egyelőre a hatályos jogszabályokat jelenti. A schengeni határokat meg kell védenie Magyarországnak. Ha ezt nem tennénk, akkor megsértenénk a jogszabályokat. Persze lehet azt mondani, hogy sértsük meg ezeket a jogszabályokat. És persze az megint egy másik kérdés, hogy ezt a kerítést, amit oda felépítettünk, pontosan annyiért kellett volna felépíteni, de most nem nyitnám meg ezt a vitát. De a lényeg az, hogy amikor Magyarország ellátja a nemzetközi kötelezettségét, illetve uniós jogból fakadó kötelezettségét, megpróbálja megvédeni a határokat, akkor ezt támadásnak felhasználni, amit egyébként nagyon sokáig Európa-szerte sok ország megtett, több mint képmutatás.

Egyébként ez a javaslat, ahogy mondtam, támogatható, de természetesen ezáltal még nem záródik le a harc, és további lépésekre is szükség lesz a jövőben, ha ezt a vállalhatatlan javaslatot a Bizottság fenntartja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánypárti részről Révész Máriusz képviselő úr következik. Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Harangozó képviselőtársamra reagálnék. Azt mondta, hogy feltúrt ingben, bő gatyában egyedül akartuk megoldani a problémát. Most hagyjuk a rossz hasonlatot, de Magyarország soha nem akarta egyedül megoldani a problémát.

Az a helyzet, hogy Magyarországnak teljesen világos és egyértelmű álláspontja volt ebben a kérdésben. Magyarország azt mondta, amit jobbikos képviselőtársam is idézett, hogy meg kell védeni a schengeni határokat. Kezdetről kezdve ez volt az álláspontunk. Az is volt kezdetről kezdve az álláspontunk, és miniszterelnök úr, ha visszakeresik az első hozzászólásait, azt mondta, hogy a menekültáradatnak nem lesz vége. Ez egy teljes illúzió, amibe a nyugat-európai országok kormányai ringatták magukat, hogy befogadunk százezer embert, és akkor majd elfogynak. Miniszterelnök úr a kezdet kezdetétől azt mondta, hogy meg kell védeni a schengeni határokat, mert több tízmillió ember fog elindulni, ha ezt nem fogjuk megtenni.

Annak idején, a tavalyi év nyarán, nem olyan nagyon régen, 2015 nyarán, amikor Orbán Viktor egy német újságnak azt az interjút adta, hogy több millió ember, tehát milliós nagyságrendben fognak elindulni, akkor az újságíró hitetlenkedve visszakérdezett, és nagyjából az Európai Unió számos médiájában leírták azt, hogy milyen örültségeket beszél a magyar miniszterelnök, hogy több millió emberről beszél, miközben eddig, mit tudom én, 300 ezer ember érkezett Magyarországra augusztusig. Az a helyzet, hogy Orbán Viktornak mindenben igaza volt, és most már az osztrák kancellár sem kapukról beszél oldalszárnyakkal...

ELNÖK: De már nem osztrák kancellár.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Igen, mostani kancellár nincs is, tehát gyakorlatilag az a helyzet, most kétségbe esve írta le az Index, talán ma olvastam vagy tegnap, hogy már az egész Európai Unió azt mondja, amit Orbán Viktor képviselt egy évvel ezelőtt.

Tehát az, hogy egyedül akarjuk megoldani a problémát, egész egyszerűen tényszerűen nem igaz. Mindig uniós megoldásokra tettünk javaslatot. Az kétségkívül tényszerű, hogy azokhoz a marhasághoz, amiket az uniós vezetők képviseltek ebben a témában, azokhoz a butasághoz nem csatlakoztunk.

A második: idegengyűlöletről beszél szocialista képviselőtársam. Ebben az országban azért volt két durva idegengyűlölő kampány, ami igazából nem mérhető semmihez. Az egyik választási nyereséget is hozott a kedves szocialista barátainknak. Ez a 23 milliós román kampány, emlékeznek rá. Az volt az egyik mélypont a magyar demokrácia történetében. *(Közbeszólás.)* Nem, a 23 millió román, az idegengyűlölő volt kétségkívül, hogy még abba bele voltak számítva egyébként a magyarok is, de a másik pedig még ennél is súlyosabb volt. Éppen a mai parlamentben elhangzott, hogy teliplakátozták az országot, hogy ha a kettős állampolgárságot bevezetjük, akkor minden állampolgárnak 167 ezer forintot fog jelenteni ez évente. Bevezettük a kettős állampolgárságot, nem jelentett annyit. Most az a helyzet, hogy ez még az idegengyűlölő kampányoknál is rosszabb, hiszen itt saját nemzettársaik ellen tette ezt egyébként a Szocialista Párt. Úgyhogy én azt hiszem, hogy nekik idegengyűlölő kampányt emlegetni ebben az országban még sok-sok évig nem lenne szabad.

Azt hiszem, hogy ha szétnézünk Európában, milyen atrocitások vannak azokban az országokban, hány idegenrendészeti szállás gyulladt fel, mondjuk, Németországban, Svédországban, milyen összecsapások vannak, akkor azt kell mondanom, hogy Magyarországon egyáltalán nem igaz az, hogy tombolna az idegengyűlölet, sokkal biztonságosabban élhetnek Magyarországon egyébként a külföldről idetelepültek, mint, mondjuk, ezt most Németország vagy akár Svédország sok helyén is megtehetik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fodor Gábor képviselő úr, parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Révész Máriusz megtisztelt a kritikájával, ezért erre szeretnék röviden válaszolni, mert talán ebben a késői órában már nem illik túl hosszasan foglalkozni a kérdéssel, de valóban megtisztelő a kritika.

Máriusz, szerintem te nem figyeltél pontosan az én szavaimra, ugyanis én azért kritizálom ezt az előterjesztést, mert szerintem téves hivatkozásokon alapul. De nem azt mondtam, hogy ebből az következik, hogy nem kell semmit sem csinálni, hanem hogy amit csináltok vagy amit javasoltok, az legyen legalább megalapozott és jó, és az egy téves megalapozáson nyugszik. Ugyanis, mint ahogy itt az előbb kifejtettem, és nem győzöm ismételnem magamat, vagy aláhúzni, itt nem kizárólagos tagállami hatáskörrel van szó, és ez egyértelmű. Tehát itt az ország renoméja forog kockán megint, amikor egy rossz hivatkozással belpolitikai célok miatt áll mellé egy javaslatnak, egy határozatnak. Erre hoztam példának, a belpolitikai célra, hogy vajon mi lehet a célja, amikor külpolitikai indoklása nincs, hiszen láthatóan sokan lépnek fel ezzel szemben, tehát nem az a helyzet, hogy most egyedül kell vezetni a szabadságharcos különítményeket, hanem sokan küzdenek. Tehát akkor valószínű, hogy belpolitikai célja van, és ez pedig szerintem nem elegendő indok arra, hogy egyébként egy téves hivatkozással nem jó koncepcióval és nem megfelelő jogi háttérrel megalapozva kerüljön beadásra egy ilyen javaslat.

Egyébként maga, mint említettem, a bizottsági döntés kritizálható, szerintem lehet is kritizálni, de azért felhívnom a figyelmedet és a többiek figyelmét is arra, hogy Navracsics Tibor, a Fidesz által jelölt európai bizottsági biztos a következőt nyilatkozta hétfőn: „Nem felel meg a valóságnak a magyar kormány kommunikációja, amely szerint az Európai Unió az illegális bevándorlók ügyében akar kvótát.” Majd azzal folytatta egyébként a biztos úr erről a javaslatról, amit a határozati javaslat támad és kritizál, az Európai Bizottság javaslatáról van szó: „Én úgy gondolom, hogy ez egy abszolút vállalható megoldás”.

Természetesen ez egy vitakérdés, csak szeretném a figyelmetekbe ajánlani, hogy a Fidesz által jelölt európai bizottsági biztos ezen az állásponton van. Tehát javasolnám a mélyebb átgondolását ennek a kérdésnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem szoktam ezt megtenni, de talán Fodor képviselő úr nem veszi rossz néven: szabad azt nekem megkérdezni, hogy hol látja itt képviselő úr a közös uniós hatáskört? Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): A közös uniós hatáskört ott látom, hogy az Európai Unió alapszerződése, a lisszaboni szerződés és egyébként más szerződések is elég világosan körbeírják azt, hogy mi az úgynevezett közös politika osztott hatáskörrel - egyébként tipikusan a menekültügy ilyen, közös politika osztott hatáskörrel -, tehát van olyan része, amely tagállami hatáskörbe tartozik, van olyan része, amely közös politika, és a közös politikának az a része, ami ennek számít, egyértelműen tanácsi döntéshozatalt igényel. Az, hogy ez a döntéshozatal hogyan szülessen meg, egy vitatható kérdés. Erre mondtam, ez egy vitatott kérdés is, többek között az Európai Bíróság ezt hivatott eldönteni, hogy minősített többséggel vagy egyhangúlag kell eldönteni ezeket a kérdéseket. De egyébként az elég világos, hogy az erre vonatkozó szabályozási hatáskör tanácsi hatáskörbe tartozik, amit egyébként a lisszaboni szerződés és - megjegyzem - a mi uniós tagságot kimondó szerződésünk is világosan, egyértelműen definiál és kimond, hogy mi elfogadjuk egyébként a tanács döntéseit kötelező erővel.

ELNÖK: Köszönöm. Én ezzel még egyet is értenék, mert a menekültügy valóban részben uniós hatáskör, csak az a baj, hogy akiket itt szétosztanak, folyik ugyan egy nyelvi küzdelem ezen a területen, hogy azok bevándorlók, menekültek, terroristák, de azok mindegyik együtt. Tehát van köztük olyan, aki valahol menekültnek minősült - a nemzetközi jog szerint szerintem itt már nem minősül annak -, van, aki gazdasági bevándorló, és Párizs óta az se kérdés, hogy terroristák is vannak köztük. De ha valaki a német hírszerzés vezetőjének nyilatkozatát ismeri, akkor ez ténykérdés Párizstól függetlenül is. Most innentől kezdve, miután embereket osztanak szét, és a menekültügyi eljárás lefolytatását is átadják, ezért nem látom, hogy az emberek szétosztása miért tartozna a közös menekültpolitika körébe.

Tehát a mi legfőbb kritikánk, most jogi értelemben - túl mindazokon a politikai hibákon, amelyeket egyébként a Bizottság elkövetett, és a nagyobb tagállamok több vezetője is elkövetett -, a jogi része a vitának erre a kérdésre összpontosul, hogy anélkül utasítanak ki, helyeznek át embereket - ami egyébként ráadásul egy kollektív kiutasítás, amit a nemzetközi jog egyértelműen tilt, függetlenül attól, hogy hogyan nevezzük -, hogy nem egyedi döntés történik, hanem csoportos, és az egyedi eljárások lefolytatását adják át a tagállamoknak olyan embereknél, akikről senki nem állítja azt, hogy menekültek. Hiszen pontosan ennek az eljárásnak lenne a lényege a státusz tisztázása.

Most, mivel érdemi hozzászólás volt kormánypárti részről, úgyhogy ellenzéki felszólaló következik. A Szocialista Párttól ketten is jelentkeznek. *(Jelzésre:)* Akkor Bárándy alelnök úr, parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Lehetne egy alkotmányjogi vizsgán az ötösért egy kérdés, hogy mondjon olyan példát, ahol minden frakció egyetért egy napirendi pontnál, mégis fél óra, órák vita van róla. *(Derültség.)* Lehetne ezt is majd példaként hozni.

De félretéve a viccet, szóval pár szóval szeretnék arra reagálni, amit Kucsák, illetve Révész képviselőtársaim elmondtak. Először is csak úgy emlékeztetnék, bár nem mintha ez lenne a lényeg a mondandójukból, hogy Harangozó képviselőtársam azért elég sokszor állt már szemtől szemben a miniszterelnökkel az azonnali kérdések órájában, és mondjam azt, hogy akkor sem volt gyáva meglehetősen érdes véleményeket megfogalmazni, úgyhogy ezzel a váddal nem lehet illetni őt, hogy ezt ne tenné meg. Miniszterelnök úrnak meg lehetősége és joga lenne itt lenni és vitatkozni ennél a napirendi pontnál is természetesen. Tehát nincsen elzárva attól, hogy jelen legyen egy ilyen fontos napirendi pontnál és itt legyen. Ennyit csak erről. Nyilván, ha nincs itt, akkor az ő távollétében kell akár vele kapcsolatos kritikát is megfogalmazni; már csak ilyen ez a parlamenti műfaj.

A másik, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha már furcsa mondatokról beszélgetünk ennek a témának a kapcsán, akkor persze, lehet mondani azokat a neveket is, amelyeket az önök finanszírozásában működő civil szervezet kiplakatiroz ide, az Olimpiai park elé, és akiknek idézi a szavait, és Kucsák képviselő úrnak is persze innen a plakátokról is meg máshonnan is volt lehetősége ezeket jól elsajátítani. De azért Rogán képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak is emlékeznék a szavaira, amikor a kerítés megépítése előtt egy héttel még azt nyilatkozta, hogy na, ilyen nem lesz. Tehát voltak ebben a témában már furcsa mondatok jobbról is, balról is.

Azért én azt tudom mindenesetre mondani önöknek, hogy ebben a témában, emlékezzenek vissza, már aki részt vett ezekben a vitákban, hogy egy évvel ezelőtt, fél évvel ezelőtt ketten voltunk azok, Harangozó Tamás képviselőtársam és jómagam, akik az általános vitákban a migrációval összefüggő törvényjavaslatok kapcsán a vezérszónoki felszólalásokat elmondtuk és ezt a témát vittük. Sem tőle, sem tőlem

ilyen mondatot idézni még a CÖF sem tudott. Egyikünk sem szerepelt plakáton. A Magyar Szocialista Párt álláspontja egy évvel ezelőtt is ugyanaz volt, ami most. Ugyanazt mondtam el akkor, mint amit most mondunk el.

Az, hogy a migráció volumenét és természetét a kezdet kezdetén ki látta előre, és hogyan tudta megítélni, ez nyilvánvalóan lehet egy vita kérdése. Valóban az elején, mondjuk, egy ellenzéki képviselő számára ez kevésbé látszik, mint mondjuk, egy miniszterelnök számára, aki megkapja akár a titkosszolgálati jelentéseket is ebben a témában.

ELNÖK: Most a német vagy a magyar kormányfőről van szó? *(Derültség.)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Én csak hazairól beszélek, tisztelt elnök úr, csak hazairól, hazai ellenzékről és hazai kormányról és kormányfőről. Szóval, én azt tudom csak mondani, hogy egyikünk száját sem hagyta el az a szó, hogy ez egy álprobléma lenne. Egyszer sem, tisztelt képviselőtársaim. Azt mondtuk a kezdet kezdetétől - de szívesen fogadok egy jó borban, egy láda sörben bármelyik képviselőtársammal, aki egy ilyen mondatot tőlem tud idézni -, szóval a kezdetek kezdetétől azt mondtuk, hogy Magyarország nem fogja tudni egyedül ezt a problémát megoldani, hanem egy európai megoldás kell. Egyben tévedtünk, tisztelt képviselőtársaim, és ezt be kell látni, hogy úgy tűnik, a Bizottság valószínűleg nem alkalmas ennek a problémának a kezelésére, de ez nem azt jelenti, hogy nem európai megoldás kell. Hanem azt jelenti az én szempontomból, hogy még nagyobb a felelőssége egyébként annak a Tanácsnak, amelyet a miniszterelnökök alkotnak, akik egyébként nem tudtak eddig megoldást találni erre a problémára.

Azért tévedésbe ne essünk, az Európai Unió legfontosabb döntéshozó szerve mégiscsak az a Tanács, amiben a miniszterelnökök és az államelnökök foglalnak helyet, ugye? Ezt talán senki nem vitatja. Na, ez a grémium szintén nem tudott eddig megoldást találni erre a problémára. És ebben már, ha úgy tetszik, Orbán Viktor, mint az egyik résztvevője ennek a tanácskozásnak, szintén valamennyi felelősséggel bír, még ha csak egy részfelelősséggel is, nyilván abban a részben, amennyi hatásköre és hatalma neki abban a grémiumban van. Tehát én azt tudom csak erre mondani még egyszer egyrészt, hogy az MSZP hivatalos álláspontja sosem volt más. Lehet - még egyszer - innen és onnan is furcsa mondatokat idézni, nyilván ezt ki is használják azok, akiknek ez politikai érdekükben áll, de a hivatalos álláspontunk ebben soha nem volt más, és most is ugyanaz.

Arra pedig, hogy Orbán Viktor mennyire az európai megoldást hangoztatta, egy picit másként emlékszem, mint fideszes képviselőtársaim, ő kifejezetten nem európai megoldásokról, hanem magyar megoldásról beszélt. És amiről Harangozó képviselőtársam meg szintén szólt - és azzal tökéletesen egyetértek, és sajnos osztanom kell ezt az álláspontot -, hogy belpolitikai hangulatkeltés céljára használja ki ezt az egyébként valóban komoly és létező problémát, ahelyett, hogy egyébként a megoldáson fáradoznánk közösen. Rengeteg olyan javaslatunk volt, és erre is szeretnék emlékeztetni, amelyek ezzel függtek össze, és később a kormánypárt saját javaslatként terjesztette be a korábbi szocialista javaslatot. Ez is megint olyan állítás a részemről, amit bárki nyugodtan megnézhet, az irományok között elfekszenek ezek a javaslatok.

Sőt, azt is tudom mondani, hogy ezeknek a javaslatoknak egy részét abba a törvénycsomagba, amit remélem, hogy holnap a Ház megszavaz, a terrorellenes törvénycsomagba beépítették a kormánypártok. Tehát ezeket a tényeket én szeretném az asztalra tenni azért, mert egy végtelenül leegyszerűsítő és hangulatkeltő hozzáállás az, hogy a balliberális oldal migránspárti, a jobboldal meg migránsellenes.

*(Az ülés vezetését dr. Répássy Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)*

Szerintem érdemes lenne erről a lóról leszállni és ezt a retorikát befejezni. Azt gondolom, Harangozó Tamás sem hiszem, hogy másra utalt. Úgyhogy csak azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy próbáljuk meg akkor valóban felelősségteljesen kezelni ezt a kérdést. Én a magam részéről egy éve próbálok így hozzáállni. Jó lenne, ha a másik oldalról sem a hangulatkeltő megnyilvánulásokkal találkozoznánk, hanem azzal, hogy elismerik azt, ha egy ellenzéki párt valóban segítséget kíván nyújtani ennek a problémának a megoldásához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden Bárándy alelnök úrnak akkor válaszolnék. Én nem azt említettem, hogy például te, Gergő mondtál volna ilyet, hanem azt a kérdést intéztem - nevezzük akkor műfaját tekintve költői kérdésnek - Harangozó Tamáshoz, hogy nem az önök budapesti elnöke mondta ezt? Nem az önök szegedi polgármestere mondta? *(Dr. Bárándy Gergely: De nem volt igazuk.)* Tehát én nem más neveket említettem. De akkor engedtesék meg, hogy ideemeljek még egy személyt, egyébként a korábbi jegyzőkönyvekből ezek visszakereshetőek, mert nagyjából egy évvel ezelőtti nyilatkozatok ezek, amelyek elhangzottak, és a bizottság egy alkalommal már tárgyalt ebben a témakörben, és akkor is ezeket ideidéztem, de akkor el tudom mondani, hogy a budapesti elnök asszony szavaival szinte szóról szóra megegyező, tehát egyfajta brosúraszövegnek tűnő módon az önök, az MSZP sokszoros főpolgármester-jelöltje, Horváth Csaba is azt fogalmazta meg, hogy ez egy álprobléma. Az, hogy mi a hivatalos álláspont vagy mi nem - örökös főpolgármester-jelölt?, lehet az is -, az egy kérdés. Valószínűleg nem tudták igazán egyértelművé és világossá tenni. *(Dr. Bárándy Gergely: Amit elmondunk a vezérszónokiban, az a hivatalos.)* Ezt csak szerettem volna megjegyezni, hogy ezek nem igényeltek óriási kutatómunkát egyébként, és a plakáthirdetések előtt már ezeket mi ismertettük.

És még egy rövid megjegyzést hadd tegyek arra vonatkozóan, hogy Bárándy alelnök úr azt mondta, hogy a miniszterelnök miért nincs itt, és akkor nem a távollétében hangoznak el ezek a megfogalmazások, amelyeket hallhattunk Harangozó Tamástól. Ezt én viccesnek ítélem meg, ez már közelít a stand up comedy műfajához, hogy egy bizottsági tag kijelentése kapcsán a távollétnél azt fogalmazza meg a bizottság MSZP-s alelnöke, hogy miért nincs itt az, aki egyébként nem tagja a bizottságnak. Ez nem igazán bátor cselekedet, ezt fenntartom továbbra is. Köszönöm szépen.

*(Az ülés vezetését dr. Gulyás Gergely, a bizottság elnöke veszi át.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Kucsák Úr! Először is az MSZP hivatalos álláspontját hallhatták a vezérszónoklatomban, napirend előtti felszólalásainkban, sajtótájékoztatóinkon. Arra próbált utalni alelnök úr, hogy nekünk a budapesti elnökünk mondott ilyet, aki egyébként egyben országgyűlési képviselő is valóban. Önöknek meg a frakcióvezetője mondott egymásnak teljesen ellentmondó nyilatkozatot, 180 fokban ellentmondó nyilatkozatot. Mondhatnám úgy is, hogy egy héttel azelőtt vagy nem mondott igazat,

vagy nem volt tudatában annak, hogy miről beszél. Az önök frakcióvezetője mint kormányzópárt rezzenéstelen arccal bejelentette, hogy itt, Magyarországon kerítésépítés márpedig nem fog sohasem megtörténni, majd egy hét múlva beterjesztette talán a saját nevében is a törvényjavaslatot.

Ezt csak azért mondjuk el még egyszer, hogy szerintünk kár ezen a lovon vágtázni, mert ez már nem vezet sehova, és mind a két oldalról igenis lehet olyan mondatokat mondani, ami igen kellemetlen. Ha egy kormányzópárt frakcióvezetője keveredik ilyen ellentmondásba, az szerintem sokkal kellemetlenebb, mint egy ellenzéki párt budapesti elnöke. Az más kérdés, hogy mi nem tudunk pénzt pumpálni ál-civiliszervezetekbe, hogy óriásplakátra kirakosgassuk az önök vezető politikusait.

Ami viszont Révész Máriusz képviselőtársamat illeti, ő pedig szintén vagy tudatlanságból, vagy én el tudom képzelni, hogy ő maga is elhiszi, amiket mond, de nem mond igazat objektíve. Mutatom önöknek, csak hogy elhiggyék, nehogy azt higgyék, hogy valamilyen sfnituning honlapról szedem (*Felmutatja a telefonját.*), ez maga a hirado.hu, Kossuth Rádió, 2015. november 20., cím: „Orbán Viktor: Nem európai, nemzetállami megoldások kellene.” Azért idézek szó szerint is, nehogy azt gondolják, hogy csak a szerkesztő túlbuzgósága volt itt a címadásnál: „A kormányfő csodabláblának nevezte azt a kijelentést, hogy európai megoldásra van szükség, szerinte ugyanis nem európai, hanem nemzeti megoldások kellene, és a sok tagállamból adódik össze az európai. Nemzetállami szinten kell lépni, ehhez pedig segítséget kell adnunk, de elvenni tőlük ezt a lehetőséget, és azt az illúziót kelteni például, hogy a magyar rendőrök helyett más védi meg Magyarország határait, nem szabad.” - jelentette ki a kormányfő 2015. november 20-án, nem az elején, már a közepén, sőt a végén ennek a válságnak.

És ezt csak azért szerettem volna szintén elmondani, mert továbbra is azt állítom, hogy nem nagyon vezetnek sehova ezek az objektív tényállítások meg az egymásnak való idézgetés. Szerintem abban kellene most már lassan konszenzust találni, még egyszer erre szeretném fölhívni a figyelmet, hogy az európai közös politikát alakító Bizottságot és valóban a miniszterelnökök, államfők tanácsát valahogy rábírnjuk arra, hogy az alapvető kérdéssel foglalkozzanak már, amit itt elnök úr is megjegyzett: ki a menekült, ki a gazdasági bevándorló, kinek van joga nemzetközi védelemre és ki az, akiről egyébként majd minden tagállam eldönti, hogy szeretne-e további autószerelőket, orvosokat vagy bármi mást felvenni a saját munkaerőpiacára. Ha ezt az első lépést sikerülne közös európai megoldással elérni, akkor mindjárt kiderülne, hogy nem 1,5 millió, hanem 15 ezer ember sem lenne jogosult arra a védelemre, amire egyébként meg, azt gondolom, még önök is ezt mondták, talán még a miniszterelnök is, hogy senkinek eszébe nem jut valódi háborús menekülteket vagy valódi politikai üldözötteket nem befogadni a saját országába. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, parancsoljon! Átadom az elnöklést alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Répássy Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az a helyzet, hogy amikor szót kértem, akkor két képviselőtársamra szerettem volna reagálni, Harangozó Tamásra és alelnök úrra, Bárándy Gergely képviselőtársamra, és fel is írtam magamnak az érveket, de most fordítanék egyet, mert Harangozó Tamás képviselőtársam a végén úgy szólt hozzá, hogy tulajdonképpen most a Fidesz-frakcióban egyet tudunk vele érteni.

Tehát alapkérdés az, hogy az Európai Bizottságnak vagy - ugrok, mert azt reménytelennek érzem - az Európai Tanácsnak, tehát az uniós tagállamok vezetőinek végre tisztázniuk kellene ezeket a kérdéseket, amiket most ön is felsorolt. Ki a menekült? Tudjuk, ki a menekült, de ezt érvényesíteni kellene. Ki a gazdasági bevándorló? Ki az, aki legálisan lép be az Unió területére? És kellene arról a javaslatról is beszélni, amit egyébként Orbán Viktor miniszterelnök úr terjesztett a Tanács elé 2.0 néven, ha jól emlékszem, amelynek az egyik pontja az volt, hogy ezeket a kérdéseket az Európai Unió területén kívül kellene elbírálni. Ott az első pont, ha jól emlékszem, a schengeni határok védelme volt, és a következő nagyon fontos pont az volt, hogy ezeknek az igényeknek az elbírálását, tehát a menekültstátusz iránti igény elbírálását az Unió területén kívül kell elbírálni.

Csak egy zárójelet nyitnék: ez egy rendkívül fontos kérdés, mert abban a pillanatban, ha belép valaki az Unió területére, akár legálisan, akár illegálisan, akkor a jogi folyamat vége könnyen az lehet, hogy ki kell toloncolni az illető állampolgárt az Európai Unió területére, hiszen az Unió területén belül zajlik le az a folyamat, hogy elbírálják, hogy menekült-e vagy sem. És akkor jön a következő forró krumpli, hogy ha nem jogosult menekültstátusz megkapására, akkor hogyan toloncoljuk ki, működnek-e a toloncegyezmények, hogyan lehet végrehajtani a kitoloncolást.

Nem tudom, hogy erről milyen információk vannak a bizottság tagjai birtokában, vagy mennyit olvastak a tisztelt bizottsági tagok, de úgy tűnik, hogy a legnagyobb probléma pontosan azzal van, hogy nem működik a kitoloncolás. Tehát azok az emberek, akik az Európai Unió területén vannak bármelyik országban, és megkapták jogerősen másodfokon azt a papírt, hogy nem menekültek, de nem működik a kitoloncolás, önként nem hagyja el az Uniót, toloncegyezmény két ország között kellene hogy működjön, de a partnerország azt mondja, hogy nem, vagy szóba se áll azzal az országgal, amely szeretné érvényesíteni a toloncegyezményt, és akkor mi van? Akkor az még egy nagyon nagy kérdés. Tehát például erre is választ kell találni. Lehet, hogy a nemzetközi jogot, egyezményeket felül kell vizsgálni, mert ez egy nagyon komoly kérdés, ami előttünk áll.

Visszaugorva: tehát most Harangozó képviselőtársam utolsó hozzászólásával sokban egyetértek. Azt én is hadd utasítsam vissza, hogy a magyar kormány vagy akár mi, tehát Fidesz-KDNP-frakció, úgy használjuk belpolitikai célra most ezt az egész bevándorláskérdést, hogy felszítjuk az idegengyűlöletet. Ismerjük ezt a kártyát, van egypár kártya, amit önök elő szoktak hozni, mi meglehetősen allergiások vagyunk ezekre, ez az egyik, hogy mi, jobboldali képviselők szítjuk az idegengyűlöletet. Ez nem igaz. Most ne menjünk bele a történelembe, de Szent István óta befogadó ország vagyunk, nem szoktunk idegengyűlöletet szítani. Révész Máriusz képviselőtársam már hosszabban beszélt arról, hogy ellenben az önök politikájában többször tetten érhető volt az, hogy saját magyar honfitársaink ellen hogyan folytattak kampányt a kettős állampolgárságnál, Keller László régi képviselőtársunk hogy nyögte be annak idején a karácsonyi ünnepek idején a 23 millió románnal való riogatást. Pont.

Bárándy Gergő képviselőtársam lefolytatott egy olyan okfejtést, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úrnak is van felelőssége abban, hogy nem hoz jó döntéseket vagy döntésképtelen az Európai Tanács, mert ez egyébként a kollektív felelősség elve, de nem akarok messzire menni. Orbán Viktor miniszterelnök nemcsak hogy kezdetektől fogva önálló politikával, javaslatokkal áll elő, hanem egy írásos előterjesztést vitt, ha jól emlékszem, Portugáliába, amikor ott ülészttek, de a lényeg az, hogy írásos előterjesztést vitt a Tanács elé, amelyben megfogalmazta a javaslatait. Ez volt az úgynevezett 2.0 javaslat. Tehát ő az elképzeléseit és a javaslatait nemcsak hogy hangoztatja, de még elő is terjeszti. Ha jól emlékszem, akkor a Tanács ezt megfontolta, megtárgyalta, és ezek közül többet jóvá is hagyott. Tehát, hogy mondjuk,



ugyanakkora felelőssége legyen Orbán Viktornak a mai, mostani migrációs válságban, mint a - nem nevezem nevén az államokat - többi államfőnek, azzal azért nem értek egyet, és szeretném visszautasítani.

Ahonnán elkezdtem a hozzászólást, oda kanyarodnék vissza, hogy szerintem pedig az határozottan jót tenne Európának, ha azok az államfők, akik támogatták idáig a migrációt, tisztáznák, hogy ha nekik munkaerőre van szükségük, akkor ennek például mi a precíz eszközrendszere, és ha valaki hibás politikát kezdett el migrációügyben, és most bizonyos oknál fogva nem tud kiugrani belőle - van ilyen államfő minimum egy, de inkább több -, akkor azt a felelősséget ne próbálja más államokra áthelyezni és szétkenni. Akkor el kell ismerni, hogy rossz döntést hozott, rossz volt a hívószó, rossz a migrációs politikája, és egyébként rendezze a saját államán belül a saját állampolgárai felé, és ez az ő ügyük, de valahol egész Európa ügye is, hiszen egész Európát rázza a migrációból adódó veszély. Mi, magyarok, ezt érezzük a zsigereinkben, nyilván ennek megvan az oka, időben felhívtuk rá a figyelmet és megtettük a konkrét javaslatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szilágyi György képviselő úr következik hozzászólásra.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elvileg egyébként, amiről tárgyalnánk, kicsit tágabb értelemben beszélünk most már a migráció kérdéséről, sőt elég tágabb értelemben, de egyébként ez nem baj szerintem. Azért nem baj, mert valóban ezek a mindenféle ilyen törvényváltozások és hasonlók alkalmat adnak arra, hogy hátha közelednek az álláspontok, és úgy veszem észre, mintha egyébként közelednének az álláspontok. Úgyhogy majd lesz is, lehet, egy javaslatom, ahogy hallgatom az MSZP képviselőit, hallgatom a Fidesz képviselőit is, lehet, hogy most talán egy jobbikos javaslatot majd el tudunk fogadni együtt.

Az MSZP arról beszél és azt mondja, hogy folyamatosan az európai közös megoldás az, ami őszerintük megoldás. Igen, csak, tudják, azt felejtik el, hogy csak úgy lehetséges egy európai közös megoldás, ha nincsenek egyenlőbbek az egyenlők között. Tehát, ha először is megvizsgáljuk azt - az okokat megvizsgáljuk, kivizsgáljuk, hogy mi okozta egyáltalán jelen pillanatban ezt a migrációs válságot, ezt hogy lehetne kezelni. Aztán megnézzük a felelősség kérdését, hogy vajon kik voltak azok, akik bátorították ezt a migrációs hullámot, akik közreműködtek ebben a migrációs hullámban, hogy elérkezzen Európáig, és kiknek az érdekeit szolgálja, mondjuk, adott esetben ez a migrációs hullám, és figyelembe vesszük a nemzeti akaratot.

Tehát, ha egyszer Magyarország vagy más európai uniós ország azt mondja, hogy én nem kérek a kvótából, akkor azt igenis figyelembe kell venni. Nem lehet az Európai Uniónak egy olyan kérdésben, ami akár a csatlakozásnál, akár eddig föl sem merült, nem egy kötelező érvényű dolog, rákényszeríteni egy országra azt, hogy én így gondolom, akkor innentől kezdve ez lesz, és ha nem tetszik, akkor meg majd súlyos pénzeket fogsz fizetni. Ne zsarolják se Magyarországot, se más országot, de találjuk meg a megoldásokat. A megoldásokat nem úgy lehet megtalálni, hogy én úgy gondolom mint egy erős európai uniós ország, hogy nekem az a jó, hogy ide jöjjenek a migránsok, majd azokat kiválogatom, és utána a többiek pedig vissza fogom toloncolni azokba az országokba, amelyek nem kérnek a migránsokból. Ne ilyen megoldásokat találjanak, mert az nem egy közös európai megoldás.

A másik ebben a helyzetben, hogy Magyarország folyamatosan - egyébként nyújtanak be önök törvényeket is és minden mást, meg kommunikációban is - azt mondja, hogy küzd a kvóta ellen. Jó, aláírom, csak azt nem értem, hogy akkor mit csinál Navracsics Tibor az Európai Bizottságban. Miért szavazza meg Navracsics

Tibor az Európai Bizottságban ezt az előterjesztést? Ez azért egy nagyon súlyos kérdés, hiszen ezzel Navracsics Tibor énszerintem aláássa a kormány szavahihetőségét ebben a kérdésben. Navracsics Tibor ilyet nem tehetne, ez az én véleményem.

A másik, és ez is egy nagyon fontos kérdés, és itt mondtam azt, hogy esetleg lehet, hogy előre tudunk lépni, hogy valóban Harangozó képviselő úrtól is elhangzott és a Fidesz részéről is, hogy végre tisztába kellene tenni azt, hogy a kvóták kérdésénél és mindennél kikerülve beszélünk. Valóban menekültekről beszélünk, valóban háborús övezetből menekült emberekről beszélünk, akiknek segíteni kellene, vagy gazdasági bevándorlókról beszélünk, vagy terroristákról? És azért egy dolgot ne felejtsünk el! Azt ne felejtsük el, hogy az Európába eddig beérkezett, idézójelbe tett menekültek 90 százaléka jogellenesen, törvénytelenül lépett az Európai Unió területére. Tehát, amikor azt mondjuk, hogy Magyarországon a zöldhatáron keresztül beözönlöttek ezek az emberek, akkor ők bűncselekményt követtek el. Hiszen a genfi egyezmény is kimondja azt, amire sokszor hivatkoznak, hogy egy menekült valóban átjöhét a zöldhatáron akkor, ha veszélyben van az élete. Szerbiában senkinek nem volt veszélyben az élete. De akkor is azt mondja a genfi egyezmény, hogy átjöhét a zöldhatáron, de mi az első dolga ennek a menekültnek, amikor olyan területre ért, ami biztonságos? Hogy jelentkezik az adott ország szerveinél, a rendőrségnél, a határőrségnél vagy bárhol, és azt mondja, hogy én menekült vagyok, ez történt velem, és menekültstátuszt kér. Ők nem ezt csinálták. Tehát nem a határokon keresztül jöttek, nem menekültként jelentkeztek be, hanem előzönlöttek szinte Magyarországot. Ez ellen védekezni kell. És ha abban is egyetértünk, hogy ez ellen védekezni kell, mert ez törvénytelen és bűncselekmény, akkor valóban megfelelő lépés az, hogy kerítést építsünk.

De - és itt jön az, amiben esetleg egyetérthetünk - még nincs vége. És higgyék el, hogy nem lesz elég a kerítés. Ha egyetértünk abban, hogy meg kell védeni Magyarország határait, ezzel egyébként védjük a schengeni határokat is, ami az Európai Uniónak is az érdeke kellene hogy legyen, akkor igenis élőerővel is kell védeni a határainkat. Ezért elképzelhető, hogy ha ebben konszenzus lehetne, akkor közösen: támogatja az MSZP és támogatja, mondjuk, a Fidesz, és lehet, hogy benyújtjuk újra, hogy állítsuk vissza a határőrséget, teremtsük meg annak lehetőségét, hogy élőerővel meg tudjuk védeni a határainkat, mert Magyarországnak ez az érdeke. És arról próbáljuk meg meggyőzni az Európai Uniót, hogy kedves Európai Unió, neked is ez lenne az érdeked, hogy Magyarország megvédje a határait.

Szerintem, ha közös európai megoldásokról beszélünk, senki nem szólna egy szót sem azért, ha az Európai Unió azt próbálná erősíteni, hogy a külső határait megvédje és erre erőforrásokat kívánna átcsoportosítani, és ha ez még a tagállamoknak pénzbe is kerülne; Olaszországról, Görögországról, beszélhetünk azokról a határokról - még ki tudja, egyébként merre, mert már egyre több területen mennek át menekültek -, hogy ezeket erősítsük, ezekhez áldozatokat kellene vállalni. Ezeket szerintem senki nem utasítaná el, de ez lenne az a közös európai megoldás, amiről egyébként beszélnek, és nem az, hogy a közös európai megoldás keretében azokat az országokat, amelyek eddig is másodrendű országokként, másodrendű állampolgárokként voltak jelen szerintem az Európai Unióban, ezeket az országokat még nehezebb helyzetbe hozzák azzal, hogy a migránshelyzetnek is a nehézségeit megpróbálják rájuk testálni, és erőn felül kellene teljesíteni ezeknek az országoknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Balla György alelnök úr következik, utána Harangozó Tamás.

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Alapvetően Bárándy és Harangozó képviselő urak véleményére szerettem volna reagálni egy fél mondatig. Ha megengedi, Szilágyi képviselő úr, azért önnek is elmondanám a gondolataimat. Kivételes helyzet: zömmel egyébként egyetértünk abban, amit ön elmondott. A határőrséggel kapcsolatos és a határvédelemmel kapcsolatos ügyek kapcsán viszont hadd mondjam azt, hogy szerintem nem az a lényeg, hogy mit hogyan hívnak. Az a lényeg, hogy a Magyar Honvédségnek van-e kellő felhatalmazása arra, hogy határvédelem esetén, szükséghelyzetben, terrorveszély esetén egyébként fel tudjon lépni. Például ez a holnap megszavazandó vagy elfogadandó alkotmánymódosítás egyébként pontosan erről szól.

Tehát azt gondolom, hogy nem az a kérdés, hogy minek hívjuk azt, ami a határainkat védi, hanem az, hogy a meglévő rendszereinknek adunk-e kellő felhatalmazást arra, hogy megvédhessék a határainkat. Holnap önök egyébként ennek a tanúbizonyságát adhatják, hogy azt gondolják, hogy szükséges a hadsereg bevetése vagy szükséges lehet a hadsereg bevetése, és megadják az alkotmánymódosítás kapcsán ezt a felhatalmazást.

Ami elhangzott, migránspártiság, meg kinek milyen az álláspontja, meg valójában európai megoldás, meg nemzeti megoldás - én örülök annak, hogy Harangozó képviselő úr egyébként idézett a miniszterelnöktől. Azt kell mondjam, hogy az én álláspontom ma pontosan ugyanaz, mint amit ő akkor elmondott, és szerintem az övé is.

S ha szabad, akkor reagálnék Bárándy alelnök úr belpolitikai kérdés című felvetésére is. Az a helyzet, hogy a migránsválság a legfontosabb belpolitikai kérdés, a magyar nemzet egyik legfontosabb kérdése. Ergo, teljesen abnormális az az álláspont, amikor a saját országunk védelméről is szó van, hogy várjunk egy európai megoldást ahelyett, hogy lépjünk mi. Jó lenne persze valami európai megoldás, de ott soha nincs vége. Tehát hogy Magyarországon mi történjen, hogy a hazánkat ki védje meg, hogy mi a mi álláspontunk egyébként migránsügyben, akarjuk-e azt, hogy százezres nagyságrendben, mondjuk, iszlám emberek érkezzenek és telepedjenek le Magyarországon, ezt nem az Európai Uniónak kellene megmondani. Ezt Magyarországnak kell megmondani, a magyar embereknek meg a magyar kormányoknak és, ne adj' isten, a magyar ellenzéknek kell megmondani.

A blabla az blabla. Az európai megoldás, amit kétségkívül az MSZP egy éve hangoztat, egy blabla. Az pontosan arról szól, meg az is, képviselő úr, amit ön mondott, hogy belpolitikai kérdésként kezeli a Fidesz ezt az ügyet. Én próbáltam válaszolni erre, hogy mitől belpolitikai kérdés. Elmondom azt, hogy mi az, amiben egyetértetek önnel. Az az egy mondat, amikor azt mondta, hogy leegyszerűsítés az MSZP-t migránspártinak, a jobboldalt pedig migránsellenesnek beállítani. A leegyszerűsítés igaz, csak valaminek az eredménye. Annak az eredménye, képviselő úr, ami önöknek, sajnálattal látom, hogy a fiataloknak is, az idősebb szocialistáknak meg a régebbieknél a vérében volt, de úgy látom, hogy önöknek is, egészen egyszerűen az igazodás. A szocialista internacionálé pártjai migránspártiak, azok mindenáron menekülteket akarnak befogadni Európába, a nagy európai vezető országok kormányfői az induláskor alapvetően... *(Dr. Bárándy Gergely: Mármint Merkel?)* Mondom, és a nagy európai országok kormányfői jobboldalról is, mint például az, akit ön említett, hívta a menekülteket, és önök ehhez igazodnak, a komplett magatartásuk erről szólt. Valójában az, hogy európai megoldás legyen, és ne magyar megoldás, erről szól. Csak az a helyzet, hogy magyar megoldás kellett.

Ha már a kerítést szóba hozta Harangozó képviselő úr: én ott ültem a parlamentben, amikor ön a kerítés bevezetésének a gondolatakor vagy a kormánydöntést követően napirend előttit mondott, és nagyjából pont hasonló

stílusban fogalmazott, nem ezekkel a szavakkal, de ez a bőgatyás, satöbbi. Olyan szinten ellenezni a kerítést, mint ahogy ön ellenezte, nem lehet. Drónokról beszélt, avítt dologról beszélt, mit tudom én, miről beszélt, csak ne kerítés legyen. Ott ültem és hallgattam. Majd kikeressük közösen. Bocsánat, mégiscsak az MSZP leendő elnökéről van szó, tehát ezt mégiscsak az MSZP hivatalos álláspontjának kell tekintsem, pedig azóta, azt gondolom, már mindenki világosan látja, hogy a kerítésre nagyon nagy szükség volt. Nézzük meg, hogy előtte hogyan áramlottak be a menekültek Magyarországra, és azóta mi történt. Ha a kerítést nem építjük meg, akkor Magyarország ma egy merő menekülttábor, pláne azok után, hogy Ausztria is most már védekezik.

Nem sok segítséget kaptunk önöktől egyébként sem a kerítésépítéskor, sem különböző törvények elfogadásakor, amikor ezt a helyzetet kezelni próbáltuk, igaz, nemzeti megoldásként, vagy nem is tudom, tehát saját magunktól és nem az Európai Unióhoz igazodva, és, hála istennek, kezeltük is. Abban teljesen egyetérték, hogy nincs vége, és éppen ezért erre folyamatosan figyelniük kell, de nem lehet, ha megértjük azt, hogy egyébként ez a nagyon súlyos probléma nem úgy tágabb értelemben meg ilyen elvont értelemben az Európai Unió problémája, hanem ez a saját országunk nagyon komoly problémája is lehet, akkor nem lehet ott abbahagyni egyébként, hogy európai megoldás kell, hanem bizony nemzeti megoldásokra szükség van mindaddig, amíg az Európai Unió egyébként képtelen közös megoldást tenni.

Szerintem az a helyes, amit a magyar miniszterelnök tesz, hogy javaslatokat fogalmaz meg a Tanácsban. Ott nyilván nem tudja keresztülvinni a javaslatait, vagy nem nyilván, de nem nagyon tudja, részben tudja, de egyébként akkor nem mondja azt, hogy hát most mit csináljak, hanem folyamatosan jön, és a magyar kormány, Magyarország számára, ha úgy tetszik, védelmi javaslatokat fogalmaz meg, és ezeket folyamatosan meg is valósítja. Ezért Magyarország ma nem egy nagy menekülttábor, mint lenne enélkül. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Harangozó Tamás képviselő úr fog következni, utána Révész Máriusz. Felhívom a figyelmüket arra, hogy még egy napirendi pontunk hátra van. Tessék, Harangozó képviselő úr!

*(Az ülés vezetését dr. Gulyás Gergely, a bizottság elnöke veszi át.)*

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Van olyan része az előző felszólalásnak, ami szerintem nem méltó arra, hogy az ember fölvegye a kesztyűt, mert értjük a szándékát, szerintem a feszültséget meg kár emelni.

Azt azért szeretném mondani, hogy én csak arra válaszoltam, hogy itt objektíve az hangzott el az előbb, hogy Orbán Viktor mindig is az európai megoldások mellett van, és sose mondták azt, hogy nemzetállami megoldás kell. De, mondták, mondják, és nem a tartalmába mentem bele, csak abba a kérdésbe, hogy legalább pontosan és igazat mondjunk, ha már idézgetjük egymást.

Balla képviselő úrnak szintén azért nincs igaza, mert tavaly június óta számtalan olyan törvényjavaslat volt, amit mi benyújtottunk, többek között a rendvédelmi szervek költségvetésének növelése, amit önök lesöpörtek az asztalról, majd két nap múlva szám szerint a magyar kormány ugyanannyi pénzzel megemelte a rendvédelmi szervek költségvetését, amikor már egyébként égett a ház, mi meg nyár elején javasoltuk ezt. Azért nehéz letagadnia, ahogy Bárándy képviselőtársam is mondta, mert törvényjavaslat formájában ez már az idők végezetéig dátummal, pecséttel itt lesz a parlament asztalán. Ugyanilyen volt a Btk.-szigorításunk is, amit egyébként elnök úr számomra teljesen meglepő módon nem átkodott „migránspartí

párttól nem fogadunk el semmiféle ilyen javaslatot” jelzővel elutasítani egy sajtótájékoztatón, majd szeptemberben szövegszerűen ugyanazt benyújtotta a Fidesz, majd el is fogadta a parlament három hónappal később. Szerintem nem jó ez az irány, hogy egymást vádolgatjuk.

Még egyszer mondom: hogy én mit mondtam a kerítésre, nyugodtan nézze vissza, higgye el, hogy már mindenhol kint lenne, ha ilyeneket mondtam volna. Az, hogy ön mit szeretett volna belehallani az én felszólalásomba, az egy dolog, én ilyet nem mondtam. Viszont, ahogy már említettem, az önök frakcióvezetője egy héten belül mondta azt, hogy sose lesz itt kerítés, aztán meg mondta azt, hogy mégiscsak lesz.

Viszont sokkal konstruktívabb, Selmeczi képviselő asszony hozzászólásához szeretném mondani, hogy higgyék el, hogy mi ezt mondjuk fél éve, háromnegyed éve, csak nem figyeltek oda ránk. Akkor most olvasok abból a parlamenti beadványból, ami lassan hét-nyolc hónapja az Országgyűlés irományai között szerepel: „Az Európai Unió azonnal függesse fel a Dublin III rendelet alkalmazását, ami jelenleg minden jogi felelősséget a külső határokon fekvő tagállamokra hárít, és mára nyilvánvalóan alkalmazhatatlanná vált, és a menedékkérelmek elbírálására alakítson ki ideiglenes eljárási rendszert. Az Unió ne csak pénzügyi forrásokkal, hanem a Frontex-bázison létrehozott közös szervezettel, személyzettel és megfelelő eszközök rendelkezésre bocsátásával vegyen részt a külső határok védelmében.” És ami a legfontosabb, amit ön is említett, és szerintem ez a másik sarokköve ennek a mai káosznak: az Európai Unió alakítson ki közös menekültügyi rendszert, amelynek keretében közös menekültügyi szervezet létrehozásával, eljárással, finanszírozással, szabályozva biztosítsa a menedékkérelmek elbírálását, ideiglenes elhelyezését, a védelemben részesítetteknek a befogadását, valamint a védelemre nem jogosult személyek hazatoloncolását közös európai erővel. Merthogy mi nem tudunk mit kezdeni egy pakisztánival, nem tudunk mit kezdeni egyébként még egy szírral sem, hogy őszinték legyünk, mi mint Magyarország. Ott tartunk, hogy a koszovóiakat illetően is a szerb hatóságok jóindulatától függ, hogy naponta hányat vesznek tőlünk vissza. Érdekes, hogy Németország meg tudta oldani azt, hogy közel 40 ezer koszovóit egyszerűen fölrakott repülőre különjáratokra, és visszareptette Koszovóba a tavalyi év folyamán, de ez valóban egy ilyen probléma, amire megoldást kell találni, az elejére is meg a végére is, és pontosan erről beszélünk, hogy a Bizottság ezeket egyszerűen nem érti.

Utolsó mondat; ezt csak szeretném jegyzőkönyvbe mondani, nem vitakérdés. Az MSZP országos elnöksége 2013 januárjában Kolozsváron kihelyezett elnökségi ülésén Mesterházy Attila vezetésével bocsánatot kért a 2004. december 5-ei akkori álláspontjáért a pártnak és az elődjeinek. Nem volt egy felemelő körülmény, talán emlékeznek a híradásokra is, de megtettük, mert így gondoljuk. Én személy szerint és a frakcióm 2010 után az első adandó alkalommal, amikor a parlament előtt szavazásra volt bocsátva ez a kérdés, én is igennel szavaztam, és a képviselőtársaim is igennel szavaztak, és ennél egyértelműbb és világosabb állásfoglalást nem lehet tenni. Én is azt gondolom nagyon őszintén: az, hogy az ember milyen állampolgárságot szeretne, milyen nemzetiségűnek vallja magát, az egyik legeslegeslegintimebb és legszentebb magánügye, amiben egyébként muszáj hogy nemzeti egység legyen ebben az országban az én megítélésem szerint is. Köszönöm szépen.

**ELNÖK:** Köszönöm. Rövid reagálásra, tényleg rövid reagálásra Révész Máriusz képviselő úrnak adnám meg szót, és utána a vitát lezárom.

**RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz):** Köszönöm szépen. Nagyon jó zárszó volt Harangozó képviselő úrnak az utolsó néhány mondata, és azt hiszem, ha néhány év

múlva itt akár a migránskérdésben is ilyen egyetértésben tudunk majd beszélni, akkor szerintem haladt előre az ország.

Én is visszakerestem Orbán Viktornak egy augusztusi nyilatkozatát, tavaly augusztusi nyilatkozatát, amiben a következőt mondta: „Magyarország ragaszkodik a schengeni szerződés betartásához, de erre most nem képes, ezért döntött a kerítés megépítéséről.” Ez abban az időben volt, amikor Angela Merkel azt mondta, hogy a befogadásnak nincs felső határa, és innentől kezdve elszabadult minden. Tehát igenis, gyakorlatilag elmondhatjuk, hogy Európában egyébként egyedül Orbán Viktor nem szerződéseket javasolt, hanem azt a nemzetközi szerződést, amit egyébként megkötöttünk, be kívánta tartani egyébként kezdettől fogva, és számos egyéb javaslatot tett már annak idején is, például azt képviselte, hogy a nemzetközi szerződéseket be kell tartani; azt képviselte, hogy a görög határt meg kell védeni; azt mondta kezdettől fogva, hogy Törökországban kell segíteni a menekülteket, és a menekülttáborokra pénzt kell adni, és ehhez egyébként összecszerű javaslatot is tett.

Nem akarom itt a vitát tovább élezni, örülök, hogy a mai bizottsági ülésen kiderült, hogy egy olyan javaslatról vitatkozunk most már vagy másfél órája, amiben egyébként teljes az egyetértés, úgyhogy reménykedem abban, hogy ez majd a szavazáson is látszani fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rövid reagálásra, tényleg a rövidsége helyezve hangsúlyt, megadnám a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon, elnök úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Örömmel látom, hogy az Európai ügyek bizottsága előttünk lévő jelentése és az annak elfogadását kérő határozati javaslat milyen komoly vitát generált a tisztelt bizottságban. Ugyanakkor azt látom, hogy szinte minden frakció elfogadja a bizottságunk által készített jelentést, kivéve Fodor Gábor képviselőtársamat.

Csak szeretném emlékeztetni a képviselőtársaimat, hogy a jelentés tárgya a szubszidiaritás vizsgálata. Úgy hiszem, hogy amit a lisszaboni szerződés 2. pontja fegyverként ad kezünkbe, kutya kötelessége élni minden nemzeti parlamentnek, így a magyar parlamentnek is a jognak ezen eszközével. Itt egyértelműen kimondjuk azt, hogy mely indokok miatt sérti a Bizottság ezen rendelettervezete a szubszidiaritás elvét. Csak nagyon röviden három mondat. Egy: a rendelettervezet 34-36. cikke alapján bevezetendő, úgynevezett korrekciós elosztási mechanizmus egy teljesen automatizált informatikai rendszer által vezérelt eljárást irányoz elő, amelynek alakítására egyszerűen a tagállamoknak nincs beleszólásuk, nincs lehetőségük. Kettő: a rendelettervezet 37. cikkében szabályozott pénzügyi szolidaritás semmilyen méltányosságot, semmilyen rugalmasságot vagy objektív kimentési okot nem ismer el, a mértéke egyértelműen ellentétes az arányosság elvével. És végül a harmadik, és nem értek egyet Fodor Gábor képviselőtársammal, mert szerintem és szerintünk a rendelettervezet túlterjeszkedik a választott jogalapon, tudniillik az alapszerződés 78. cikk (2) bekezdése e) pontjában kapott felhatalmazáson, mert az igenis nem biztosít jogalapot sem az úgynevezett pénzügyi szolidaritás bevezetésére, sem az automatizált, felső korlátok nélküli elosztási mechanizmus létrehozására.

Tisztelt Bizottság! Szeretném megköszönni a frakcióknak, hogy támogatták a házsabálytól való eltérést, és hogy gyakorlatilag azt a jelentést, illetve azt az országgyűlési határozati javaslatot, amit a bizottságunk körülbelül 40 perces vita alatt hozott meg, végül is önök elfogadják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úrnak a választ. Államtitkár úr kíván-e reagálni? *(Jelzésre:)* Nem kíván államtitkár úr reagálni. Köszönöm. Akkor most a határozathozatal következik. A bizottságnak az összegző jelentésről kell dönteni. Kérem képviselőtársaimat, hogy erről most szavazzanak! Az előterjesztő és a kormány támogatását is élvezzi a javaslat. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül az összegző jelentést elfogadta. Ezzel ennek a napirendi pontnak a végére értünk. Államtitkár úrnak és elnök úrnak köszönöm szépen a részvételt.

### **Egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló T/11014. számú törvényjavaslat (Részletes vita)**

Áttérünk az utolsó napirendi pontra, ez pedig az egyes törvényeknek a szövetkezeti hitelintézetek integrációjával összefüggő módosításáról szóló T/11014. számú törvényjavaslat. A törvényjavaslat összevont vitájára az Országgyűlés holnapi ülésnapján a határozathozatalokat követően, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra az összevont vita lezárását követően, de legkorábban 13 óra 30 perckor kerül sor szintén a holnapi ülésen.

Ebben pillanatnyilag a Törvényalkotási bizottságnak van 1. hivatkozási számon saját módosító javaslata. Köszöntöm Hornung Ágnes államtitkár asszonyt és Zsolnai Alíz főosztályvezető asszonyt. Itt most egy törvényalkotási bizottsági saját módosító javaslattal van dolga a bizottságnak. Miután ezt a javaslatot a bizottság tagjai most kapták kézhez, tíz perce kapták kézhez, ezért természetesen - látom, hogy Harangozó képviselő úr szót kér, de még mielőtt szót adnék... *(Dr. Harangozó Tamás: Csak a vitában.)* A vitában; de még mielőtt szót adnék, annyit javasolnék, hogy én úgy látom, hogy két olyan pont van, ahol nem teljesen technikai a módosítás, és szerintem, ha ebben államtitkár asszony segítségünkre lenne - bár röviden én is tudok a bizottság segítségére lenni, de azért jobb, ha az illetékes tud nekünk segíteni -, akkor ez gyorsítaná a munkát, és utána pedig, ha szükséges, és bárki igényli az ellenzék soraiból, akkor szünetet is elrendelek, ha meg nem igénylik, akkor folytathatjuk a vitát.

Én két ilyen pontot látok. Az egyik a 14. § (1), (2) és (3) bekezdése; ha jól látom, akkor ez a tulajdonszerzés szabályait egyébként szűkíti, de ettől még tartalmi. A másik pedig a 16. § (1), (2) és (3) bekezdése. Én mást nem látok, de természetesen, ha bárki lát mást, ami nem technikai, akkor arra is térjünk ki. Úgyhogy kérdezném a módosító javaslatról, annak támogatásáról államtitkár asszonyt, és külön erről a két pontról, tehát a 14. § (1), (2) és (3) bekezdéséről és a 16. §-nál, a felügyeleti intézkedéseknél a 16. § egészéről. Megadom a szót államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

### **Hozzászólások és határozathozatalok**

HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Szeretném először is röviden bemutatni a ma benyújtott módosítást, amely alapvetően azt célozza, hogy stabil és transzparens hitelintézeti és bankszektort hozzon létre Magyarországon. Ennek egy szerves részét képezi a takarékszövetkezeti rendszer, amelynek integrációja 2013-ban kezdődött, és ez a szoros integráció lezárult ebben az évben. Erre azért volt szükség, hogy a takarékszövetkezeti szektor stabilitását még jobban megerősítsük. Az elmondható, hogy a takarékszövetkezeti rendszer ma biztonságban van, azonban azért, hogy ezeket a stabilitási, illetve transzparencia-szemponthozatokat tovább fokozzuk, ezért a ma benyújtott módosítás alapvetően a felügyeleti jogköröket érinti. A módosítások

lényege gyakorlatilag az, hogy a bankrendszerre vonatkozó felügyeleti szabályokat most átemeljük az integrációra vonatkozó rendszerre is, ezáltal a takarékszövetkezetekre ugyanolyan érvényben lesz, mint a bankrendszer tekintetében.

Az elnök úr által említett módosítás a ma benyújtott módosító. A TAB-módosító alapvetően, ahogy ezt elnök úr is mondta, technikai módosításokat tartalmaz. Az elnök úr által felvetett pontok, tehát a 14. § (1), (2) és (3) bekezdése egy technikai hiba folytán került ki az előző benyújtott módosítóból. Ezt tesszük most vissza, tehát ezt igazából érdemi módosításnak ezért nem nevezném. Illetve a 16. § pedig pont ezeket az általam is említett felügyeleti szabályokat említi. Ezek eddig ágazati törvényben voltak szabályozva, de azért, hogy ez az integrációra is megfelelően és prudensen alkalmazható legyen, ezek a szabályok most átkerültek a szövetkezeti integrációról szóló törvénybe is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bocsánat, még egyetlenegy hibámat szeretném pótolni. Ugyan mindannyiunk fejében megszületett valószínűleg az elhatározás, de nem mondtam ki azt a határozatot, hogy az előző napirendi pont végén Vas Imre képviselőtársunkat bizottsági előadónak a bizottság egyhangúlag kijelöli. *(Szavazás.)* Mindenki ezt kézfelemeléssel jelzi. Köszönöm az elnök hibájával szembeni megértést. Fodor Gábor kivételével egyhangú volt, és képviselő úr meg már nincs köztünk, úgyhogy köszönöm szépen, mondom, az elnök hibájával szembeni megértést.

Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Stabil és transzparens viszonyokat szeretne a minisztérium teremteni, ennek öröme kivételes eljárásban egy nap alatt akarnak elfogadni egy olyan törvényjavaslatot, amit nem tudok másképp mondani, ne haragudjon, államtitkár asszony, ez egy minősíthetetlen fércmunka, amit benyújtottak.

Az első vagy a nulladik kérdésem az, hogy ki írta ezt a jogszabályt, azt, amit most 17 oldalon keresztül ki fogunk javítani, mert hemzseg a helyesírási hibáktól, és akkora hülyeségek vannak benne, amiket szerintem jogalkotó nem tud leírni. „Nemzetgazdasági Miniszter” nagybetűkkel. Jogalkotási törvénybe körülbelül 15 éve nem írunk bele minisztériumot meg miniszter nevét. Kit tisztelhetünk a törvényjavaslat megfogalmazójaként? Mert, gondolom, ha ezt önök csinálták volna a minisztériumban, akkor már biztos, hogy fölállították volna önöket, mert biztos, hogy ilyet a minisztérium nem enged meg magának.

Azt mondja Orbán Viktor, ma kijelentette, hogy a kormány sikeresnek ítéli, valamint lezártnak tekinti a takarékszövetkezeti rendszer átalakítását, a kétes ügyletektől való megszabadítását és feltőkésítését. Hogy mindenki értse, hogy miért vagyunk ma itt, „a kormányfő jelezte azonban, hogy elfogadja Demján Sándornak azt a véleményét, hogy a takarékszövetkezeti rendszer nem működhet megfelelő felügyelet nélkül. Orbán Viktor azzal is egyetért, hogy a felügyelet szempontjából a magyar bankszektornak versenysemlegesnek kell lennie, emiatt a kormány hétfőn törvényjavaslatot nyújtott be, mellyel a teljes takarékszövetkezeti rendszert a bankfelügyelet ellenőrzése alá rendeli, és megadja a bankfelügyeletnek azokat a jogosítványokat, amelyek garantálják a takarékszövetkezetek biztonságos, jogszerű és átlátható működését”. Ezt hallottuk itt az előbb. Tehát a dolog arról szól, hogy Orbán Viktor engedi azt, amit Demján Sándor levélben kért tőle.

Akkor azért hadd tegyek fel a konkrét törvényjavaslattal kapcsolatban még egy-két kérdést. Megítélésünk és a meglátásom szerint megint nem történik más, legalábbis óriási kockázta van, mint amit a Széchenyi Banknál már egyszer láttunk,



hogy jogalkotási segítséggel feltőkésítik állami pénzen, a haveroknak odaadják, aztán majd valami lesz a nap végén a pénzintézetekkel. A Széchenyi Banknál is ez történt, majd mosta a kezét a kormány, mosta a kezét a Fidesz, és nem tudom én, hány milliárd, 10 milliárd vagy 100 milliárd tűnt el egyébként. Annyi, hogy nem voltak közvetlen károsultak a magyar államon kívül, mint a Quaestor-ügynél.

Amit szeretnék kérdezni: a magyar kormány látta-e ezt a javaslatot? Hiszen Varga Mihály a nevére vette ezt, és kormányként nyújtotta be. Mikor tárgyalta a kormány? Mikor tárgyalták a közigazgatási államtitkárok? Egyáltalán a kormány jogalkotási rendjébe hogyan illeszkedett ez a remek javaslat? Az Igazságügyi Minisztérium vagy az igazságügyi miniszter látta-e ezt a javaslatot, mielőtt benyújtották? Az hogyan lehet, hogy a kormány statútuma szerint egyébként ez a szabályozási terület Lázár Jánoshoz, konkrétan egyébként Németh Lászlónéhoz tartozik a Miniszterelnökségnél, mégis nemzetgazdasági miniszterként Varga Mihály nyújtja be ezt a törvényjavaslatot? A további kérdésem nyilván ugyanez, hogy Lázár János, illetve a Miniszterelnökség egyáltalán látta-e ezt a javaslatot, mielőtt benyújtották?

A legutolsó kérdésem az, azzal együtt, hogy nyilván ezt ilyen formán, még ha a világ legjobb törvénye lenne, se lehetne szerintem felelős képviselőnek a nevére venni, arra tényleg hogyan lehet bárki képes, hogy hatálybalépése nem volt ennek a törvényjavaslatnak. Mondom, ilyenek vannak benne vagy voltak benne, hogy nagybetűvel „Nemzetgazdasági Miniszter”, mint aki jogalkotási felhatalmazást kap, szerintem csak a helyesírási hibákat vagy öt oldalon keresztül kell nagyjából kijavítani a törvényjavaslatnál. Tehát nagyon-nagyon megtisztelnének, ha megtudnánk, hogy ki írta ezt a javaslatot, mert én nem feltételezem az önök apparátusáról, hogy ez az ő kezükből került ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én egyszerűbb kérdéseket szeretnék föltenni, de tényleg szeretnék választ kapni azokra. Biztos önök tudják, hiszen önök nyújtották be ezt a javaslatot. Én csak a következőket szeretném megtudni.

Mit szeretne Spéder Zoltán? Gondolom, önök ezt tudják. Mit szeretne Demján Sándor? Mit szeretne a Bankszövetség? Tehát ezt a hármat szeretném megtudni, hogy ők mit szeretnék, hiszen az számomra kiderült, hogy Orbán Viktor mit szeretne vagy mit enged, mert itt csak úgy lehet előttünk valami, ha Viktor engedi, tehát ő ezt engedi. Gondolom, erre vonatkozott az a kijelentése, amikor azt mondta, hogy ellenzi, hogy a takarékszövetkezetek további FHB-részvényeket vásároljanak. Tehát azt nagyjából tudjuk. De szeretném tudni, hogy ez a három résztvevő mit szeretne, és hogy ez a törvény az ő véleményükhöz viszonyítva hogy alakul, tehát ez, amit benyújtottak, most mennyire koherens akár Spéder Zoltán, akár Demján Sándor vagy a Bankszövetség véleményével. És hogy így elégedettek lesznek-e, tehát mindegyik résztvevő, aki ebben most érdekelt, elégedett lesz-e, vagy ha ezt elfogadja a fideszes többség, mert mások szerintem nagyon nem fogják, akkor mennyi idő múlva kell majd behozni, esetleg még korigálni valamilyen szinten? Mert lehet, hogy valakinek mégsem lesz ez így megfelelő. Tehát a három résztvevő közül hány az, aki elégedett lesz ezzel? És a legfontosabb kérdés természetesen, és ezt soha nem lehet megkerülni, hogy mennyire lesz elégedett ezzel Orbán Viktor, hiszen tudjuk, hogy az számít Magyarországon, és ez az elsődleges szempont, hogy ő és a hozzá kapcsolódó emberek, akik el tudják érni azt, hogy személyre szóló törvényalkotás legyen Magyarországon, ilyen gyors törvényeket tudnak elérni, hiszen ma tárgyaljuk a

közbeszerzési törvényt, ahol pikkpakkra meg lehetett változtatni azt az előírást, hogy akiket megbüntetnek, azokat kizárják, hiszen megbüntették Andy Vajná, és másnap már azonnal bent is volt előttünk a közbeszerzési törvény módosítása. Tehát szeretném tudni tényleg a hátterét.

Higgyék el, teljesen mindegy, önök meg fogják szavazni, legalább legyenek őszinték, mondják el, és akkor le is van zárva ez a téma, önök megszavazzák. Majd addig lesz ez a törvény, nem csak ez, hanem még nagyon sok törvény érvényben, amíg önöknek megvan ez a lehetőségük, hogy mindenféle konszenzus, tárgyalás és minden nélkül törvényeket tudjanak elfogadni. Reméljük, ez a helyzet majd egyszer meg fog változni, és akkor egy normálisabb, sokkal normálisabb törvényhozás fog létrejönni a parlamentben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Miután további felszólalási szándékot nem látok, ezért válaszára államtitkár asszonynak adom meg a lehetőséget.

HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Igyekszem minden kérdésre válaszolni, ami itt elhangzott. Hogy miért gyorsított eljárásban tárgyalja a kormány a stabilitás, illetve a transzparencia jegyében: pont ezért tárgyaljuk gyorsított eljárásban, kivételes eljárásban, hogy ez a transzparencia és a stabilitás minél előbb megvalósulhasson. Zárul a parlamenti ülésnek, a kivételes eljárások sorában még volt egy lehetőség, és úgy döntött a kormány, egyébként pénteken, hogy ezt a lehetőséget kihasználva megteremti a stabilitás és a transzparencia jegyében ezt a lehetőséget, hogy a felügyeleti hatóköröket, hatásköröket a takarékszövetkezeti szektorra is tovább erősítse, ezáltal biztosítva egyébként végső soron a betétesek érdekeit.

Az előterjesztés Nemzetgazdasági Minisztérium fejléccel került benyújtásra, azonban több tárca véleményét kikértük, hiszen ez egy összefogott téma, amelyben több szakértő kollega véleményére is támaszkodtunk. Ennek megfelelően az Igazságügyi Minisztérium látta ezt az előterjesztést, tehát az ő véleményüket is kikértük ebben.

Hogy miért az NGM nyújtja be ezt a javaslatot annak ellenére, hogy eddig a szövetkezeti integrációs törvény a Miniszterelnökség hatáskörébe volt utalva? Azért az NGM nyújtja be, amivel kezdtem ezt a felszólalást, azért tartottam kiemelten fontosnak, hogy ezt önökkel is ismertessem, hiszen a stabilitás, a bankrendszer hitelessége, a versenysemlegesség mind-mind a gazdaság növekedését célzó tényezők. Ezért a Nemzetgazdasági Minisztérium felelős, ezért a nemzetgazdasági miniszter hatáskörébe rendelte a kormány ezt a feladatot. Tehát azt, hogy a felügyeletet, a transzparenciát a bankszektor, illetve a takarékszövetkezeti szektor tekintetében megvalósíthassuk, a Nemzetgazdasági Minisztérium hatáskörébe rendelte, ezért került ezzel a fejléccel benyújtásra a javaslat.

Arra a kérdésre, hogy a három levél szerzője - a levélre, ami ma a múlt hét vége óta a médiában köröztetésre került, illetve a részletei megismerhetővé váltak, miniszterelnök úr a mai nyílt levelében válaszolt. Hogy ők mit szeretnének, azt a levélből ismerjük. Én azt tudom elmondani, hogy a kormány mit szeretne, és itt szeretnék megint visszahivatkozni a legelső mondatomra, a stabilitást, illetve a transzparenciát szeretnék elhozni minden tekintetben, ezért dolgozunk, hogy ez nap mint nap megvalósulhasson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr kért ismételt szót. Megadom neki.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Én nagyon sajnálom államtitkár asszonyt őszintén. Szerintem sokkal jobban járt volna mindenki, ha inkább nem válaszol a kérdéseimre, mert azt állítani, hogy ezt a javaslatot az önök kodifikációs osztálya, az önök szakemberei, majd a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériuma is látta, a magyar kormány előtt járt ez a törvényjavaslat, aminek még hatálybalépési passzusa sincsen, akkor nem tudom, hogy önök mire alkalmasak. És az, hogy itt a TAB kollégáinak kell ezt hegesztgetni egész este, hogy ne csináljanak nagyobb kárt stabilitás és transzparencia címen, mint ami hasznot csinálnak, szerintem az egyszerűen nevetséges. Még egyszer, nagyon sajnálom, hogy ön ül itt és nem valamelyik olyan politikus, aki ezt a dolgot menedzseli. Nem is kérek rá választ, csak ezt még szerettem volna elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Választ fog adni, de Selmeczi Gabriella képviselő asszony, parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Elnök úr, én nagyon röviden szeretném azért azt a stílust visszautasítani, amit Harangozó Tamás nem először képvisel ebben a bizottságban és a parlamentben. Sértő megjegyzéseket tesz köztisztviselőkre. Az, hogy politikusokra milyen sértő minősítést, megjegyzést tesz, az egy másik történet, a politikának úgy látszik, ez most már a velejárója. Egy mondattal hadd válaszoljak. Egy olyan jogvégezett képviselőtársunk, aki keveri itt a bizottság ülésén, a Törvényalkotási bizottság ülésén azt a két kifejezést, hogy törvényhozás és törvénykezés - pár hónappal ezelőtt megtörtént -, szerintem ne minősítse az itt ülő köztisztviselőket. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás: Bravó.)*

ELNÖK: Köszönöm. Bárándy alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy kár ebbe most belemenni, képviselő asszony, mert először is államtitkár asszony, bár nem a régi politikai érának a tagja, de államtitkárként politikai szerepet vállal, tehát azt gondolom, hogy itt szó nincs arról, hogy mondjuk, itt egy főosztályvezetőnél ne kellene a kritikát viselni. De azt gondolom, hogy nem is erről szólt egyébként Harangozó képviselőtársunk a fölszólalásában. Tökéletesen jogosan jegyezte azt meg, hogy ennek a javaslatnak a kodifikációs színvonala borzalmas. Az, ha valaki egy kodifikációs munkának az eredményét bírálja, nem azt jelenti, hogy bárkivel személyeskedne. Az azt jelenti, hogy elfogadhatatlan színvonalúnak értékeli - és e tekintetben a rosszallását fejezi ki - egy olyan törvénynek a szövegét, ami egyébként az államtitkár asszony tájékoztatása szerint nemcsak a minisztérium apparátusán ment át, hanem az Igazságügyi Minisztériumon is.

Nemrég, talán a múlt héten volt Trócsányi miniszter úr meghallgatása az Igazságügyi bizottságban, és Trócsányi miniszter úr pont azt emelte ki, hogy az egyik, amit ő fontosnak tart az Igazságügyi Minisztérium tevékenysége során, az az, hogy ezeket a javaslatokat a minisztérium apparátusa átnézi azért, hogy megfelelő színvonalú legyen a jogalkotás. Úgy tűnik, hogy ez nem sikerült. És ha ezt egy képviselő szóvá teszi a bizottsági ülésen, azt gondolom, hogy ez nem a köztisztviselők megsértése, hanem egy olyan fércmunkának a minősítése, amelyik egyébként jobb szavakat az én meglátásom szerint sem érdemel. Az, hogy egyébként a Törvényalkotási bizottság munkatársai, most már azt kell mondjam, hogy nagy gyakorlatra szert téve helyre tudják rántani ezeket a borzalmas színvonalú előterjesztéseket viszonylag rövid idő alatt, ez ennek a bizottságnak a munkatársait dicséri, nem pedig a minisztérium

munkatársait, akik viszont képtelenek előterjeszteni, úgy tűnik, legalábbis sok esetben képtelenek előterjeszteni olyan javaslatokat, aminek nem kell minden pontját módosítani. Ha erre egy ellenzéki képviselő kritikát fogalmaz meg, azt gondolom, hogy jól teszi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután Selmeczi képviselő asszony jelentkezett először, Selmeczi képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Én megköszönöm Bárándy Gergely alelnök úr korrekt hozzászólását, ez abszolút idevaló volt. Továbbra is fenntartom azt, hogy visszautasítom Harangozó Tamás képviselőtársunk stílusát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak annyit fűznék hozzá, hogy igaza van valahol az MSZP-nek, és valóban sokszor gyalázatos kodifikációs anyagokat kapunk, de nem ismerjük ezeknek a törvénymódosításoknak a hátterét. Tehát én csak azért fogalmaznék óvatosan, mert elképzelhető egyébként, hogy nem azoknak a hibája, akiken átjött ez a dolog, mert ki tudja, mikor valósult meg egyáltalán ennek az ötlete. Lehet, hogy éppen öt perce volt valakinek, hogy átnézze, mert tovább kellett küldenie, és ilyen állapotban került ide, mint amilyen állapotban idekerült. Azért itt nem a munkatársaknak vagy azoknak az embereknek a bírálata hangzott el, hanem inkább azt mondom, hogy egy kormánybíráló volt, hiszen ilyen előkészítettségben jönnek be már nem egyszer törvények a Ház elé, amelyek sürgősséggel kerülnek ide. Szerintem egyébként kár vitatkozni róla, mert akik itt vannak benn a teremben, úgy érzem, a kormánypárti képviselők nagy része is, akik esetleg látják azt, hogy ennek mi volt a háttere, ők pontosan érzik azt, hogy ez nem megfelelő így. Ez van.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólási szándékot nem látok, ezért a vitát lezárom, és államtitkár asszonynak, ha kíván szólni, megadom a szót. *(Jelzésre:)* Nem kíván szólni. Akkor megköszönjük mindenkinek a vitában való részvételt. Visszautasítva a kodifikációra vonatkozó vádakat, szeretnék egy módosító javaslatot tenni. Ez a 15. §. A Szhiv. 21/C. § pillanatnyilag pénz-, tőkepiac szabályozásáért felelős minisztert említ, de ez valójában pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszter. *(Derültség.)* Először erről kérek szépen szavazást a határozathozatal során. Tehát a 15. §-ban a 21/C. §-on belül - abszolút technikai módosítás - pénz-, tőkepiac szabályozásáért felelős miniszter helyett a kormány tagjainak feladatköréről szóló kormányrendeletnek megfelelő pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszterről kérem, hogy most szavazzunk, hogy ezt a módosítást ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a kodifikációs pontosító módosító javaslatot 22 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett támogatta, elfogadta.

Most a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú saját módosító javaslatáról kell döntsünk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! A kormány a javaslatot támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú saját módosító javaslatát 22 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző jelentésről és az összegző módosító javaslatról kell döntsünk. Kérem képviselőtársaimat, most szavazzanak! A kormány támogatja ezeket. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot 22 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Bizottsági előadónak Salacz László képviselő urat javaslom. Kérem, hogy kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag Salacz képviselő urat bizottsági előadónak kijelöltük.

Kisebbségi előadót *(Jelzésre:)* a Magyar Szocialista Párt kíván állítani. A Jobbik is bólint, úgyhogy Bárándy alelnök úr fogja a bizottság kisebbségi véleményét képviselni.

### **Az ülés berekesztése**

Köszönöm szépen a mai kitartó munkát, a bizottsági ülést berekesztem.

*(Az ülés befejezésének időpontja: 20 óra 20 perc)*

**Dr. Gulyás Gergely**  
a bizottság elnöke

**Dr. Répássy Róbert**  
a bizottság alelnöke

**Jegyzőkönyvvezetők:** Morvai Elvira, Nánásiné Czapári Judit, Földi Erika, Prin Andrea és Baloghné Hegedűs Éva